

Sayyid Muḥammad Maḥdī al-Burūjirdī al-Ṭabāṭabā’ī's (“Bahr al-‘ulūm”, d. 1212/1797) Debate with the Jews of Dhu l-Kifl

The Arabic and Persian versions

مناظرة بحرالعلوم محمد مهدی بروجردی طباطبائی (د. ۱۲۱۲ هـ / ۱۷۹۷ م.) از معدود مناظرات مضبوط میان مسلمانان و به طور خاص شیعیان با یهودیان است. دیربازی است که اهمیت این مناظره برای پژوهشگران مباحث بین الادیان اشکار شده است. اما برخی از پژوهشگران چنین تلقی کرده اند که این مناظره دو تحریر متفاوت داشته است. این بروهش با بررسی دست نویس‌های گزارش این مناظره این فرض را محتمل می‌کند و نشان می‌دهد که نگارش دست نویس‌های موجود همه باید بر اساس یک تحریر بوده باشند. علاوه بر این، کتاب حاضر شامل متن مصحح گزارش عربی و نیز ترجمه فارسی آن است که احتمالاً آن را چند دهه بعد محمد کاظم هزار جریبی (د. ۱۲۳۸ هـ / ۱۸۲۲ م.) تهیه کرده است.

Edited and introduced by

Sabine Schmidtke & Reza Pourjavady

ISBN: 978-600-203-027-6

9 786002 030276

Mirase-Maktoob
Tehran, 2011

بحرالعلوم سید محمد مهدی بروجردی طباطبائی

با یهودیان فوکلفل ۱۲۱۲ هـ ق

کزارشہائی عربی و فارسی

بامقدمه و صحیح: زایینه شمسی‌تلکه و رضا پورجوادی

رسائل
۱۶

Sayyid Muḥammad Maḥdī al-Burūjirdī al-Ṭabāṭabāī's
("Bahr al-'ulūm", d. 1212/1797) Debate with the Jews of
Dhu l-Kifl

The Arabic and Persian versions

Edited and introduced by

Sabine Schmidtke & Reza Pourjavady

Miras-e Maktoob
Tehran, 2011

Treatises (16)

Miras-e Maktoob (230)

Islamic Thoughts & Sciences

(4)

Written Heritage Research Centre, 2011

First Published in I.R. of Iran by Miras-e Maktoob

ISBN 978-600-203-027-6

All rights reserved. No part of this book
may be reproduced, in any form or by any
means, without the prior permission of the publisher.

PRINTED IN TEHRAN

In the Name of God, the Compassionate, the Merciful

Oceans of Iranian and Islamic culture lie in manuscript form. These manuscripts are not only the record of the achievements of our nation's great scholars, they are also testimonials to our unique national identity. It is, therefore, the duty of every generation of Iranians to protect and celebrate this priceless heritage and to spare no effort in restoring these records on which all studies of Iran's history and culture depend.

Many efforts towards better identification, study, and preservation of our country's manuscript collections have been launched. In spite of these efforts, and despite the fact that hundreds of books and treatises that deal with this important area of learning have been published, much remains undone. Thousands of books and treatises either linger as unidentified codices in Iranian and foreign libraries, or await publication. Others, although previously published, exist in unsatisfactory editions and need to be re-edited according to modern scholarly standards.

It is the duty of scholars and cultural organizations to undertake the important tasks of restoring and publishing these manuscripts. The Written Heritage Publication Center was established in 1993 in order to achieve this important cultural objective with the purpose of supporting the efforts of scholars, editors, and publishers who work in this field of learning. We hope that by supporting scholarly work in this area, we can help make an essential collection of scholarly texts and sources available to the scholarly community that is engaged in the study of Iran's Islamic culture and civilization.

The importance and necessity of the revival and publication of manuscript treatises compelled us to publish them independently along with our other published works. In this way, we will provide researchers and scholars with a valuable collection on different subjects.

The Written Heritage Research Centre (Miras-e Maktoob)

Introduction*

I.

Students of the history of polemics between Jews and Muslims have long been aware of an encounter between the Twelver Shi‘ī scholar Sayyid Muhammad Mahdī al-Burūjirdī al-Ṭabāṭabāī (“Baḥr al-‘ulūm”, 1155/1742-1212/1797)¹ and the Jews of Dhu l-Kifl, a town located twenty miles south of Hilla between Najaf and Kerbala, that took place in the year 1211/1796. Moritz Steinschneider included an entry on an account of the debate in his

---

*. The acquisition of manuscript materials and research was generously supported by a grant from the Gerda-Henkel Foundation.

1. On him, see Sayyid Muhammad Bāqir al-Khʷānsārī, *Rawdāt al-jannāt fī aḥwāl al-‘ulamā’ wa-l-sādāt* 1-8, Qum 1392/1987, vol. 7, pp. 203-216 no. 625; Mīrzā Muḥammad b. Sulaymān al-Tunkābunī, *Qīṣāṣ al-‘ulamā’*, eds. Muḥammad Riḍā Barzgar Khāliqī and ‘Iffat Karbāsī, Tehran 1383/[2004 or 2005], pp. 211-218 no. 28; Āyat Allāh al-Māmaqānī, *Hādhā Kitāb Tanqīḥ al-maqāl fī aḥwāl al-rijāl* 1-3, Najaf 1349-52/[1930/31-1933/34], vol. 3, pp. 260f.; ‘Abbās b. Muḥammad Riḍā Qummī, *Fawā’id al-Riḍawīyah fī aḥwāl ‘ulamā’ al-madhhab al-Ja’fariyya*, Tehran [1327/1948], pp. 676-682; Muḥammad ‘Alī Tabrīzī, *Rayhānat al-adab fī tarājim al-ma’rūfin bi-l-kunya aw al-laqab* 1-8, Tabriz [1346-49/1967-70], vol. 1, pp. 234f.; al-Sayyid Muhsin al-Amīn, *A’yān al-shi‘ā* 1-11, ed. Ḥasan al-Amīn, Beirut 1403/1983, vol. 10, pp. 158-163; Muḥammad ‘Alī Mu’allim Ḥabībābādī, *Makārim al-āthār dar aḥwāl-i rijāl-i dawra-yi Qājār: Mushtamil bar tarājim va sharḥ-i aḥwāl a’yān-i rijāl-i ‘ilmī zamān-i Qājāriyya az ‘ulamā’ va ḥukamā’ va ‘urafā’ va shu’arā’ va salāṭin-i Islāmī va mashāhīr-i mustashriqīn*, Isfahan 1337-[1958-], vol. 2, pp. 414-427. – See also R.D. McChesney, “The Life and Intellectual Development of an Eighteenth Century Shi‘ī Scholar Sayyid Muḥammad Mahdī Ṭabaṭabāī ‘Baḥr al-‘Ulūm’,” *Folia Orientalia* 22 (1981-84), pp. 163-84; Muḥammad Riḍā Anṣārī, “Baḥr al-‘ulūm, Sayyid Muḥammad Mahdī b. Murtadā,” *Dānishnāma-yi jahān-i islām [Encyclopaedia of the World of Islam (in Persian)]*, vol. 2, pp. 300-302; H. Algar, “Baḥr al-‘olūm,” *Encyclopaedia Iranica*, vol. 3, p. 504 with further references.

Polemische und apologetische Literatur in arabischer Sprache zwischen Muslimen, Christen und Juden, mentioning a manuscript preserved in the British Museum.² On the basis of this manuscript, Moshe Perlmann provided a comprehensive summary and partial edition of the text of the account in an article published in 1942.³ The complete account of the debate was included in the editors’ introduction to *Rijāl al-Sayyid Bahr al-‘ulūm*, published in 1965,⁴ and in 1999, Vera B. Moreen published an annotated English translation of the text based upon this version.⁵ Not having had access to the manuscripts, Moreen suggested that the text merely constituted a literary adaption of the encounter and that there circulated in addition – or rather prior to it – an earlier and more authentic report of the debate.⁶

The numerous references to the debate in the Twelver Shī‘ī biographical literature also show that the event was well known to later Imāmī authors. The majority of sources add that eventually the Jews were convinced to convert to Islam or, more specifically, Twelver Shī‘ism, while no such outcome is mentioned in the extant account of the debate. On the

2. ADD 7685. See Moritz Steinschneider, *Polemische und apologetische Literatur in arabischer Sprache zwischen Muslimen, Christen und Juden, nebst Anhängen verwandten Inhalts*. Leipzig 1877 [reprinted Hildesheim 1966], p. 156 no. 133e.
3. Moshe Perlmann, “A Late Muslim Jewish Disputation,” *Proceedings of the American Academy for Jewish Research* 12 (1942), pp. 51-58. – Perlmann had also touched upon this tract briefly in his dissertation, *A Study of Muslim polemics directed against Jews*. Thesis submitted to the University of London for the degree of Ph.D. (internal) in History, Faculty of Arts, September 1940, p. 90.
4. *Rijāl al-Sayyid Bahr al-‘ulūm al-mā’rūf bi-l-Fawā’id al-rijāliyya* 1-4, ta’līf Sayyid al-tā’ifa Āyat Allāh al-uzmā al-Sayyid Muḥammad Mahdī Bahr al-‘ulūm al-Tabātabā’ī, eds. Muḥammad Ṣādiq Bahr al-‘ulūm and Ḥusayn Bahr al-‘ulūm, Najaf 1385/1965, vol. 1, pp. 50-66.
5. Vera B. Moreen, “A Shī‘ī-Jewish ‘Debate’ (*Munāzara*) in the Eighteenth Century,” *Journal of the American Oriental Society* 119 (1999), pp. 570-89.
6. Moreen, “A Shī‘ī-Jewish ‘Debate’,” pp. 572, 573.

other hand, the biographical sources state nothing as to the manner of the genesis and early transmission of the account(s) of the debate.⁷

The issue of its transmission is addressed by Āghā Buzurg al-Tīhrānī in his *al-Dharī'a ilā taṣānīf al-shī'a*, in which he devotes two entries to the debate, suggesting that there may have been two recensions of the account that originate with two of Bahr al-‘ulūm’s students, viz. Muḥammad Sa‘īd b. Muḥammad Yūsuf al-Dīnawarī al-Qarācha-dāghī (d. 1250/1834-35)⁸ and al-Sayyid Muḥammad b. Jawād al-Āmilī al-Najafī (d. end of 1226/1811-12).⁹ However, Āghā Buzurg’s wording leaves room for interpretation. While he certainly inspected a manuscript of Dīnawarī’s recension in the library of al-Mawlā Muḥammad ‘Alī al-Khwānsārī as he quotes the *incipit* of the text from it,¹⁰ it is not clear whether he saw the copy of Muḥammad b. Jawād’s recension of the account, which was transcribed by al-Mawlā Ibrāhīm b. Sa‘īd al-Mukhaṣṣiṣ in Kerbela on 26 Jumādā II 1298/26 May 1881 and is part of the collection of al-Sayyid Ḏiyā' al-Dīn al-'Allāma al-Isfahānī – the entry mentions this manuscript yet includes no textual quotation, and Āghā Buzurg does not indicate any differences between this copy and the recension he ascribed to Dīnawarī. Moreover, while in the case of Dīnawarī’s recension, Āghā Buzurg states that he had composed (*allafahā*) the text, he says of Muḥammad Jawād al-Āmilī that he had dictated the text (*min imlā' ... al-Sayyid Muḥammad Jawād al-Āmilī*). It is therefore not clear

7. See al-Khwānsārī, *Rawdāt al-jannāt*, vol. 7, p. 213; Mu'allim Ḥabībābādī, *Makārim al-āthār*, vol. 2, p. 417; Tabrīzī, *Rayḥānat al-adab*, vol. 1, p. 234; see also Moreen, “A Shī‘ī-Jewish ‘Debate’,” p. 572, with further references. That the outcome of the debate was the conversion of the Jews present to Islam, is also the view of the editors of *Rijāl Bahr al-‘ulūm*, see vol. 1, p. 50.
8. *Dharī'a*, vol. 22, p. 303 no. 7197 (*Munāzarat al-Sayyid Bahr al-‘ulūm al-Tabātabā’ī ... ma‘a ba‘d ‘ulamā’ al-yahūd fī Dhī l-kifl ... wa-l-nuskha mawjūda fī maktabat al-Mawlā Muḥammad b. al-Khwānsārī bi-l-Najaf allafahā tilmīdhuhu al-Shaykh Muḥammad Sa‘īd al-Dīnawarī al-Qarācha-dāghī al-Najafī). Muḥammad Sa‘īd al-Dīnawarī was later on the teacher of one of the sons of Bahr al-‘ulūm, Muḥammad Ridā (1189/1775-76-1253/1837-38), to whom he issued an *ijāza*. See *Dharī'a*, vol. 1, p. 196 no. 1019; vol. 11, p. 19 no. 100; vol. 13, p. 322 no. 1188.*
9. *Dharī'a*, vol. 22, pp. 303-4 no. 7198 (*Munāzarat al-Sayyid Mahdī Bahr al-‘ulūm ma‘a yahūdī fī Dhī l-kifl min imlā' tilmīdhīhi al-Sayyid Muḥammad Jawād al-Āmilī*).
10. On the identity of this manuscript, see also below, Section II, manuscript no. 9.

whether the second entry is to be taken to suggest that there circulated a second, different recension of the text that had originated with Muḥammad b. Jawād al-Āmilī, or whether the two entries refer to one identical recension of the text. Be this as it may, the suggestion that it was his students, rather than Baḥr al-‘ulūm himself, who penned the record of the debate, fits the latter’s character as a scholar. His biographers agree that his overall literary output was comparatively limited and that quite a number of compositions attributed to him were in fact recorded by his students, particularly Muḥammad b. Jawād.¹¹

That there were different recensions of the text is also suggested by the editors of *Rijāl al-Sayyid Baḥr al-‘ulūm* who remark in general terms and without indicating their source that “numerous students of Baḥr al-‘ulūm had recorded the debate” (*wa-la-qad sajjala naṣṣ al-munāẓara kathīr min talāmīdhīhi alladhīn kānū bi-khidmatihī hīna’idhin*), that their teacher Muḥammad Jawād Balāghī (d. 1932) had “seen and corrected the[se records]” (*wa-rā’ahā wa-ṣahīhahā Shaykhunā l-mujāhid Āyat Allāh al-thabat al-Ḥujja l-Shaykh Muḥammad Jawād al-Balāghī qaddasa sirruhu*), and that the text of the account that they enclose in their introduction constitutes the recension of Muḥammad Jawād al-Āmilī (*wa-naḥnu li-l-naf al-‘āmm nudriju naṣṣ al-munāẓara bi-tasjīl tilmīdhīhi al-jalīl al-Ḥujja l-Sayyid Muḥammad Jawād al-Āmilī sāhib Miftāḥ al-karāma*).¹² They add that the manuscript of the account, copied by the hand of Muḥammad Jawād Balāghī, is preserved in the library of al-Sayyid Muḥammad Ṣādiq Baḥr al-‘ulūm (1315/1897-98-1399/1978-79),¹³ and that this copy has been mentioned by al-Sayyid ‘Alī b. Hādī Baḥr al-‘ulūm (1314/1896-97-1380/1960-61) in his biography of “our”

11. See al-Amīn, *A'yān al-shī'a*, vol. 10, p. 160, as well as the references given above in fn. 1.

12. *Rijāl al-Sayyid Baḥr al-‘ulūm*, vol. 1, p. 50. – For a hagiographical account of the life of Muḥammad Jawād Balāghī, see www.allamehbalaghi.com/en/index.php [accessed 12/12/2008].

13. On al-Sayyid Muḥammad Ṣādiq and his library, see the editors’ introduction to *Rijāl Baḥr al-‘ulūm*, pp. 173-77. See also his *ijāza al-jalāliyya*, issued for his student Muhammad Rīḍā al-Ḥusaynī al-Jalālī on 26 Rabī I 1394/19 April 1974, that is published in *Ulūm al-hadīth* 7 xiv (1424/2003), pp. 253-302.

Baḥr al-‘ulūm, *al-Lu’lu’ al-manzūm*.¹⁴ The text of the account that is included in the introduction to *Rijāl al-Sayyid Baḥr al-‘ulūm* is evidently exclusively based on this manuscript produced by Balāghī.

II.

The popularity of the debate among Twelver Shī'is throughout the 19th century and possibly beyond is further attested by the numerous extant manuscript copies of the account.¹⁵ As far as these are dated, they are listed here in chronological order. Manuscripts that were not available to us are indicated in square brackets:

- 1 Malik 3523/6, ff. 103b-107a, being part of a codex that was transcribed towards the end of the 12th/18th century [= —].¹⁶
- 2 British Library ADD 7685, ff. 149a-155a [= —], copied in Rabī II 1221/June-July 1806.¹⁷
14. *Rijāl al-Sayyid Baḥr al-‘ulūm*, vol. 1, p. 66. Al-Sayyid ‘Alī’s *al-Lu’lu’ al-manzūm fi aḥwāl Baḥr al-‘ulūm* (also known under the title *Tarjamat al-Sayyid Muḥammad Mahdi Baḥr al-‘ulūm*) is apparently extant in manuscript form only; see *Dhārī'a*, vol. 18, p. 387 no. 565. According to Āghā Buzurg, who has seen the text, it seems to contain the full account of the debate and may provide additional information on the genesis and early transmission: *wa-dhakara fīhi tamān risālat munāẓaratihi ma'a yahūdī Dhi l-kifl*. – On al-Sayyid ‘Alī, see also the editors’ introduction to *Rijāl Baḥr al-‘ulūm*, vol. 1, pp. 181ff.
15. Most of the following manuscripts have been listed in *Mu'jam al-turāth al-kalāmī*. *Mu'jam yatanāwalu dhikr asmā' al-mu'allafāt al-kalāmiyya (al-makhtūtāt wa al-maṭbū'āt)* 'abra al-qurūn wa al-maktabāt allatī tatawaffiru fīhā nusakhihā 1-5, ed. al-Lajna al-'ilmīyya fi mu'assasat al-Imām al-Ṣādiq, Qum 1423/1381/[2002], under the titles *Ibṭāl madhab al-yahūd wa-l-mubāḥatha ma'hum* and *Munāẓara ma'a 'ulamā' al-yahūd*; see vol. 1, p. 107 no. 203; vol. 5, p. 263 no. 11540. We wish to thank Hamed Naji Isfahani and Mohammad Soori who helped us to obtain some of the manuscripts and Gregor Schwarb who provided us with copies of some of the relevant manuscript catalogues.
16. Īraj Afshār and Muḥammad Taqī Dānishpazhūh, *Fīhrīst-i kitābhā-yi khattī-yi Kitābkānā-yi Millī-yi Malik* 1-12, Tehran 1352/1973-1375/1996, vol. 6, p. 464.
17. See Steinschneider, *Polemische und apologetische Literatur*, p. 156 no. 133e; Perlmann, “A Late Muslim Disputation”.

¹⁰ / Bahr al-‘ulūm’s Debate with the Jews of Dhu l-Kifā

- 3 Majlis 4255/3, ff. 78b-86a [= ፪], copied by Ḥusayn ሂማሪናን in 1223/1808-9.¹⁸

4 Mar'ashī 5663/1, ff. 1b-5b [= ፫], copied by Maḥmūd b. 'Alī Naqī al-Ḥasanī al-Ḥusaynī al-Ṭabāṭabā'ī on 15 Muḥarram 1248/14 June 1832 in Isfahan.¹⁹

5 Mar'ashī 10340/5, ff. 133a-139a [= ፭], copy completed on 24 Jumādā II 1261/29 June 1845.²⁰

6 Malik 2842/101, in the margin of pp. 163-170 [= ፪], copied in 1270/1853-54. It is part of a codex copied by Abu l-Qāsim Wafā between 1260/1844 and 1277/1860-61, yet it is not altogether certain whether the scribe of the marginal text is identical with the scribe of the main text of the codex.²¹

[7] al-Maktaba al-'Abbāsiyya (Baṣra), majmū'a H 57/1, copied by Ṣalīḥ b. Ḥājj Maḥmūd Shakāra, copy dated 15 Shawwāl 1277/26 April 1861²².]

[8] Collection of al-Sayyid Ḏiyā' al-Dīn al-'Allāma al-Īṣfahānī. Copied by al-Mawlā Ibrāhīm b. Sa'īd al-Mukhaṣṣiṣ in Kerbela on 26 Jumādā II 1298/26 May 1881²³.]

18. 'Abd al-Ḥusayn al-Ḥā'irī [et al.], *Fīhrīst-i Kitābkhāna-yi Majlis-i Shūrā-yi Millī* 1–22, Tehran 1305–57/1926–78, vol. 11, pp. 271–72.

19. See Ahmad al-Husaynī, Sayyid Mahmūd Mar'ashī Najafī [et al.], *Fihrist-i Kitābkhana-yi 'Umūmī-yi Ḥadrat-i Āyat Allāh al-'uzmā Najafī Mar'ashī* 1-, Qum 1975-, vol. 15, pp. 63-64; see also Ahmad al-Husaynī, *al-Turāth al-'arabī fī khizānat makhtūṭāt Maktabat Āyat Allāh al-'Uzmā al-Mar'ashī al-Najafī* 1-6, Qum 1414/[1993 or 1994], vol. 5, p. 231. See also www.aghabozorg.ir/showbookdetail.aspx?bookid=168189 [accessed 2/6/2009].

[accessed 2/6/2009].

20. See Husaynī [et al.], *Fihrist-i Kitābkhanā ... Mar'ashī*, vol. 26, p. 284. See also www.aghabozorg.ir/showbookdetail.aspx?bookid=175927 [accessed 2/6/2009].

21. Afshār and Dānishpazhūh, *Fihrist-i kitābhā-yi khatṭī-yi Kitābkhana-yi Millī-yi Maṭlik*, vol. 6, p. 137. See also www.aghabozorg.ir/showbookdetail.aspx?bookid=139735 [accessed 2/6/2009].

[accessed 2/6/2009].
 22. See *Makhtūtāt al-Maktaba al-‘Abbāsiyya fī l-Baṣra* 1-2, ed. Markaz al-Khadāmāt wa-
l-Abhāth al-Thaqafiyah, Beirut 1986, vol. 2, pp. 247f.

23. Mentioned by Āghā Buzurg al-Ṭihrānī in *Dhārī'a*, vol. 22, pp. 303-4 no. 7198.

- 9 Kitābkhāna-yi Āyat Allāh Fāḍil al-Khwānsārī (Khwānsār) 12/2, fol. 126a-132b [pp. 250-261] [= چ].²⁴ The entire codex was copied in Najaf by the hand of Muhammad ‘Alī Imāmī al-Khwānsārī al-Najafī and was completed on 16 Dhu l-hijja 1299/29 October 1882 in Najaf. This manuscript is identical with the copy consulted by Āghā Buzurg.²⁵ According to the catalogue, the name of the author of the *munāzara* is given as Shaykh Muhammad Sa‘īd al-Dīnawarī al-Qarācha-dāghī. As the latter’s name is not mentioned in the text, the likely source for this information was Āghā Buzurg.

10 Kitābkhāna-yi Jāmi‘-i Gawharshād (Mashhad) 1619/2, ff. 44a-55b [= ۹], copied apparently in the 13th/19th century.²⁶

11 Markaz-i ihyā‘-i mīrāth-i islāmi (Qum) 405; ff. 65a-74b [= ۶]. The copy is neither dated nor is the identity of the scribe indicated.²⁷

12 Manuscript copied by Muḥammad Jawād Balāghī, the *terminus ante quem* being the latter’s year of death, 1932. This copy, which belongs to the library of al-Sayyid Muḥammad Ṣādiq Bahr al-‘ulūm, served as the basis for the publication of the account in *Rijāl al-Sayyid Bahr al-‘ulūm* 1-4, eds. Muḥammad Ṣādiq Bahr al-‘ulūm and Ḥusayn

---

24. See Ja‘far Ḥusaynī, *Fihrist-i nuskahāhā-yi khaṭṭī-i Kitābkhānah-i Āyat Allāh Fāḍil Khvānsārī*, Khvānsār-Iran 1-2, Qum 1374/[1995], vol. 1, pp. 13-14. A reproduction of this manuscript is preserved in the Markaz-i ihyā‘-i mīrāth-i islāmi in Qum (shelfmark 514/2); see Sayyid Ja‘far Ḥusaynī Ishkavarī and Ṣādiq Ḥusaynī Ishkavarī, *Fihrist-i nuskahāhā-yi ‘aksī-i Markaz-i Ihya‘-i Mīrāth-i Islāmī* 1-2, Qum 1377/1998-99, vol. 2, pp. 104-106; see also www.aghabozorg.ir/showbookdetails.aspx?bookid=190308 [accessed 2/6/2009]. – On the library, see also Sayyid Aḥmad Ḥusaynī Ishkavarī, “Gazīda-yi nuskahāhā-yi khaṭṭī-yi Kitābkhāna-yi Fāḍil Khwānsārī,” *Mīrāth-i Islāmī-yi Irān* [ed. Rasūl Ja‘fariyān] 2 (1374/1995), pp. 613-637.

25. See *Dhārīta*, vol. 22, p. 303 no. 7197.

26. See *Mujam al-turāth al-kalāmī*, vol. 5, p. 264 (the reference given there to the catalogue of the library is wrong).

27. See Aḥmad Ḥusaynī Ishkavarī, *Fihrist-i nuskahāhā-yi Markaz-i Ihya‘-i Mīrāth-i Islāmī* 1-2, Qum 1380/1422/[2001], vol. 2, p. 8; see also www.aghabozorg.ir/showbookdetail.aspx?bookid=183691 [accessed 2/6/2009].

Baḥr al-‘ulūm, Najaf 1385/1965, vol. 1, pp. 50-65. The latter is signified as ١ in the following edition.

None of the inspected manuscripts contains any indication as to which of Baḥr al-‘ulūm’s students had recorded it. Moreover, with the exception of the opening section of the account (§§ 1-2), the first paragraph (§ 3), and an excursus at the end of the text that is not included in all manuscript copies (§ 24), the variants of the manuscripts are too minimal to suggest that they reflect different recensions of the text that were penned down independently by several recorders of the debate. On the contrary, the manuscripts confirm that there existed only a single version of the record of the debate.

The differences between the manuscripts in the opening paragraphs (§§ 1-2) suggest the following groups of manuscripts: *alif jīm khā’ lām*, all containing the most elaborate opening of the text; *hā* with only a brief opening statement that is identical with parts of § 2 in *alif jīm khā’ lām*; *bā* and similarly *qāf* with an independent brief opening in the form of a title; *dāl wāw* have a similarly brief yet different opening title; *kāf* again with a different title. Moreover, the fact that in addition to the brief opening at the beginning of *dāl* another, more extensive one that agrees *verbatim* with *bā* is added in the margin of *dāl*, suggests that *dāl* was later on collated with *bā*. This is confirmed throughout the text. In § 3, *alif jīm khā’ lām* again share a digression that has no parallel in any other manuscript, while both *dāl* and *wāw* contain a significantly shortened version of this paragraph. In *kāf*, the whole of § 3 with the exception of the last few words, is missing. *Alif jīm lām* and *hā* also have in common an addition in § 20 that has no parallel in any of the other manuscripts. However, despite these similarities within the group *alif jīm khā’ lām*, *alif* often disagrees with all other consulted manuscripts. It cannot be decided whether these variants can be taken as evidence for the existence of another group of manuscripts or whether these originated only with the two editors of *Rijāl al-Sayyid Baḥr al-‘ulūm* or possibly with their source, Muḥammad Jawād Balāghī, who is reported to have amalgamated different manuscripts in his own “edition” and may well have inserted some modifications of his own into the text. Moreover, at the end of the text (§ 24), there is again a lengthy addition to

the text that is shared by *jīm dāl qāf kāf* and *waw*. Apart from these observations, *qāf*, *kāf*, *lām* and *wāw* are replete with mistakes and omissions and are generally less reliable.

III.

The relatively wide reception of the account of the debate is further attested by the fact that it had been translated into Persian. The only copy of a Persian translation of the debate that was available to us, is preserved in the Mar‘ashī Library in Qum (MS 10358/8, ff. 125b-138b) and is dated Rabī II 1252/July-August 1836.²⁸ It has no indication as to the identity of the translator. Its opening agrees with that of the group *dāl wāw*. Under the heading of *al-Jadaliyya*, Āghā Buzurg al-Tihrānī lists a translation of the debate into Persian which he ascribes to al-Mawlā Muḥammad Kāzim b. Muḥammad Shaffī al-Hazārjarībī al-Ḥā’irī (d. 1238/1822-23). He adds that a copy of the translation is in the possession of al-Mīrzā Muḥammad ‘Alī b. Abī l-Qāsim al-Gharawī al-Urdūbādī in Najaf.²⁹ The current whereabouts of this manuscript is unknown and Āghā Buzurg provides no further details that would confirm beyond doubt that the translation he has seen is identical with the one preserved in MS Mar‘ashī 10358/8. If, however, both manuscripts are copies of the same translation by Hazārjarībī, the *terminus ante quem* would be 1238/1822-23 when the latter had passed away. Hazārjarībī was a pupil of Muḥammad Bāqir al-Bihbahānī (1118/1706-1207/1792) and of the latter’s nephew and student ‘Alī b. Muḥammad ‘Alī al-Ṭabāṭabā’ī (d. 1231/1816). Towards the end of his life at least Hazārjarībī lived in al-Ḥā’ir in the al-Naqīb quarter.³⁰ He was evidently a prolific author who is known to have composed numerous treatises on a variety of topics

28. See Ḥusaynī [et al.], *Fihrist-i Kitābkhana ... Mar‘ashī*, vol. 26, pp. 298-300.

29. See *Dhāri'a*, vol. 5, p. 90 no. 370. – On Muḥammad ‘Alī al-Urdūbādī, who has studied, among other teachers, with the above mentioned Muḥammad Jawād Balāghī, see www.imamreza.net/eng/imamreza.php?id=1982 [accessed 16/2/2009].

30. Cf. *Dhāri'a*, vol. 1, p. 514 no. 2518; vol. 2, p. 262 no. 1066; see also *ibid*, vol. 1, pp. 21-22 no. 106; vol. 1, p. 26 no. 132; vol. 18, p. 161 no. 1192.

in Arabic and Persian.³¹ Apart from Baḥr al-‘ulūm’s debate with the Jews, Hazārjarībī also translated other texts from Arabic into Persian, such as al-

31. (i) Ādāb al-ṣalāt, in Persian (*Dhāri'a*, vol. 1, pp. 21-22 no. 106), (ii) Ādāb al-‘ashara, in Persian (ibid., vol. 1, p. 26 no. 132), (iii) Ādāb-i namāz-i yawmiyya, in Persian (ibid., vol. 1, p. 33 no. 162). Āghā Buzurg states here that his information on the writings of Hazārjarībī partly rely on an autograph list of his writings that he had consulted in the library of ‘Abd al-Ḥusayn al-Ṭihrānī in Kerbala: *Fihrist kutubihī alladhī rā'aytuhi bi-khaṭṭihī fī khizānat kutub al-Shaykh ‘Abd al-Ḥusayn fī Karbalā*. Of most of the aforementioned writings, Āghā Buzurg was able to see manuscript copies as he states in the respective entries of the *Dhāri'a*. Elsewhere (ibid., vol. 1, p. 514 no. 2518), Āghā Buzurg mentions that among the books of ‘Abd al-Ḥusayn al-Ṭihrānī there was an autograph codex of Hazārjarībī containing some of his epistles); (iv) *Irshād al-tibyān ilā tilāwat al-Qur'ān*, in Persian (ibid., vol. 1, p. 514 no. 2518; www.aghabozorg.ir/showbookdetail.aspx?bookid=101275 [accessed 3/6/2009]); (v) *Afdaliyyat-i a’imma az anbiyā'*, in Persian (*Mu’jam al-turāth al-kalāmī*, vol. 1, p. 409 no. 1713); (vi) *al-Risāla al-Aflākiyya*, a treatise on astronomy written in Persian (*Dhāri'a*, vol. 2, p. 262 no. 1066; vol. 11, pp. 99-100 no. 612; www.aghabozorg.ir/showbookdetail.aspx?bookid=167952 [accessed 3/6/2009]); (vii) *al-Iqnā'iyya*, on the principles of belief (ibid., vol. 2, pp. 275-76 no. 1116; www.aghabozorg.ir/showbookdetail.aspx?bookid=167995 and www.aghabozorg.ir/showbookdetail.aspx?bookid=124963 [accessed 3/6/2009]); (viii) *Kitāb al-Barāhīn al-jaliyya* (ibid., vol. 3, p. 80 no. 240. The autograph of this work is preserved in the Mar’ashī library in Qum (4370/11); for this and an additional manuscript, see *Mu’jam al-turāth al-kalāmī*, vol. 2, p. 40 no. 2672); (ix) *al-Burhāniyya al-jaliyya fī ithbāt al-ḥaqīyya al-ithnā ‘ashariyya* which is also known under the title *al-Burhāniyya al-kubrā fī l-imāma* and was written in Persian and which he completed in Kerbala on 5 Rabī II 1225/9 May 1810 (*Dhāri'a*, vol. 3, pp. 102-3 no. 331; *Mu’jam al-turāth al-kalāmī*, vol. 2, p. 63 no. 2780). Āghā Buzurg clarifies that despite the similarity in title, this work is different from *al-Barāhīn al-jaliyya*. See also www.aghabozorg.ir/showbookdetail.aspx?bookid=163998 [accessed 3/6/2009]; (x) *Tuhfat al-akhyār* (*Dhāri'a*, vol. 3, p. 418 no. 1502); (xi) *Tuhfat al-‘ābidīn* (ibid., vol. 3, p. 450 no. 1639); (xii) *Tuhfat al-mujāwirīn* (ibid., vol. 3, p. 466 no. 1702; www.aghabozorg.ir/showbookdetail.aspx?bookid=18470 and www.aghabozorg.ir/showbookdetail.aspx?bookid=166772 and www.aghabozorg.ir/showbookdetail.aspx?bookid=118148 and www.aghabozorg.ir/showbookdetail.aspx?bookid=178842 [accessed 3/6/2009]);

- (xiii) *Tadhkīrat al-fitān* (ibid., vol. 4, pp. 42-3 no. 167); (xiv) *Tadhkīrat al-mā’ād* (ibid., vol. 4, p. 49 no. 193); (xv) *Tafḍīl al-a’imma ‘alā ghayr jaddihim min al-anbiyā'* (ibid., vol. 4, p. 358 no. 1556; *Mu’jam al-turāth al-kalāmī*, vol. 3, p. 314 no. 3940); (xvi) *al-Jabr wa-l-ikhtiyār* (*Dhāri'a*, vol. 5, p. 82 no. 319; www.aghabozorg.ir/showbookdetail.aspx?bookid=153914 [accessed 3/6/2009]); (xvii) *Jawāhir al-akhbār wa-mu’taqid al-akhyār*, a Persian tract on the *imāma* (ibid., vol. 5, p. 259 no. 1246); (xviii) *Khawāṣṣ al-Qur’ān*, in Persian (ibid., vol. 7, p. 273 no. 1326); (xix) *Durar al-akhbār* (ibid., vol. 117 no. 435; www.aghabozorg.ir/showbookdetail.aspx?bookid=105712 [accessed 3/6/2009]); (xx) *Da’ā’im al-Islām*, on *īmān*, Islam, *shirk*, *kufr* and *nifāq* (ibid., vol. 8, p. 197 no. 768); (xxi) *Rāfi’at al-tawahhum*, in Persian (ibid., vol. 10, p. 61 no. 49); (xxii) *al-Risāla al-tārīkhīyya fī a’mār sādāt al-barriyya* (ibid., vol. 11, p. 134 no. 835); (xxiii) *al-Salmāniyya*, in Persian, on the virtues of Salmān, Abū Dhurr, al-‘Ammār and al-Miqdād (ibid., vol. 12, p. 220 no. 1457); (xxiv) *‘Aqā’id-i ḥaydarīyya wa-ma’ārif-i dīniyya*, in Persian, on *mabda’* and *ma’ād* (ibid., vol. 15, p. 282 no. 1845); (xxv) *Kitāb al-Ma’ālim* (ibid., vol. 15, p. 357 no. 2283; see also www.aghabozorg.ir/showbookdetail.aspx?bookid=63479 [accessed 3/6/2009]); (xxvi) *Kāshif al-‘adl fī masā’il al-‘adl al-arba’*, in Persian (ibid., vol. 17, p. 238 no. 61); (xxvii) *Kāshif al-ghulūw wa-hādī ahl al-‘ulūw*, against anthropomorphism (ibid., vol. 17, pp. 238-39 no. 65); (xxviii) *Kanz al-fawā’id fil-imāma wa-l-fawā’id al-dīniyya wa-l-akhlāqiyya*, in Persian (ibid., vol. 18, p. 161 no. 1192; *Mu’jam al-turāth al-kalāmī*, vol. 4, p. 534 no. 10048; www.aghabozorg.ir/showbookdetail.aspx?bookid=166145 and www.aghabozorg.ir/showbookdetail.aspx?bookid=6139 and www.aghabozorg.ir/showbookdetail.aspx?bookid=157167 and www.aghabozorg.ir/showbookdetail.aspx?bookid=105264 [accessed 3/6/2009]); (xxix) *Ganj al-shifā’ wa-rāfi’ al-du’ā’*, containing prayers against illnesses and calamities (ibid., vol. 18, pp. 238-39 no. 195); (xxx) *Majma’ al-durar fī karāmāt Amīr al-mu’mīnīn fī l-ḥayāt wa-ba’da l-wafāt* (ibid., vol. 20, p. 28 no. 1793); (xxxii) *Majma’ al-faḍā’ih li-arbāb al-qabā’ih fī maṭā’īn ahl al-jarā’im* (ibid., vol. 20, p. 39 no. 1825); (xxxii) *Mahāk īmān fī akhlāq al-mu’mīnīn wa-awsāfihim*, in Persian (ibid., vol. 20, pp. 155-56 no. 2362); (xxxiii) *Ma’ārif al-a’imma* (ibid., vol. 21, pp. 188-89 no. 4547; www.aghabozorg.ir/showbookdetail.aspx?bookid=168642 [accessed 3/6/2009]); (xxxiv) *Ma’ārif al-anwār* (ibid., vol. 21, pp. 191-92 no. 4556); (xxxv) *al-Niqmāt al-nāzīla ‘alā al-ṭāghīn wa-l-rahmāt ‘alā l-mursalīn wa-l-qawl fī ‘ismātihim* (ibid., vol. 24, p. 295 no. 1528); (xxxvi) *Wuḍūw u namāz* (ibid., vol. 25, p. 113 no. 633); (37) *Hidāyat al-ghāfilīn* (ibid., vol. 25, p. 186 no. 181).

Arba‘īn ḥadīthan fī aḥwāl al-niṣāb wa-l-mukhālīfin by Fayd Allāh b. ‘Abd al-Qāhir al-Ḥusaynī al-Tafrīshī (d. 1025/1616-17),³² *Tanbīh al-ghāfilīn fī mawā‘iz Allāh Ta‘ālā li-nabīyina Muḥammad ṣal‘am*,³³ and *al-Durar al-ṣāfiya fī tarjamat ba‘d al-kalimāt al-qīṣār li-Tarjamat al-ahādīth al-qudsiyya Amīr al-mu‘mīnīn*.³⁴ He also lists among his writings a translation of *al-Ahādīth al-qudsiyya* into Persian.³⁵

IV.

The following edition of the Arabic account of the debate and its Persian translation is based on the manuscripts that have been described above.³⁶ The orthography has been silently modernized, with the exception of the biblical names. These have been left in the way they are invariantly given in all manuscripts (with the exception of *alif* where these have been modernized, most likely by the editors). Among the manuscripts of the Arabic text that were available to us, *bā* has proved in general to be the most reliable copy. Except in cases of obvious mistakes, the readings of this manuscript have been preferred throughout the edition.

32. See *Dhārī'a*, vol. 1, p. 424 no. 2175. – On Hazārjarībī, see also *ibid.*, vol. 3, pp. 433-34 no. 1573.

33. See *ibid.*, vol. 4, p. 447 no. 1993;

www.aghabozorg.ir/showbookdetail.aspx?bookid=57534 [accessed 3/6/2009].

34. See *ibid.*, vol. 8, p. 127 no. 465.

35. See *ibid.*, vol. 4, pp. 24-5 no. 308;

www.aghabozorg.ir/showbookdetail.aspx?bookid=136057 [accessed 3/6/2009]

36. We thank Omar Hamdan for his helpful remarks on the edition of the Arabic text.

References:

- Afshār, Īraj and Muḥammad Taqī Dānishpazhūh, *Fihrist-i kitābhā-yi khaṭṭī-yi Kitābkhana-yi Millī* 1-12, Tehran 1352/1973-1375/1996.
- al-Amīn, al-Sayyid Muḥsin, *A‘yān al-shī‘a* 1-11, ed. Ḥasan al-Amīn, Beirut 1403/1983.
- Baḥr al-‘ulūm al-Ṭabaṭabā‘ī, Sayyid al-ṭā’ifa Āyat Allāh al-‘Uzmā al-Sayyid Muḥammad Mahdī, *Rijāl al-Sayyid Baḥr al-‘ulūm al-ma‘rūf bi-l-Fawā‘id al-rijāliyya* 1-4, eds. Muḥammad Šādiq Baḥr al-‘ulūm and Ḥusayn Baḥr al-‘ulūm, Najaf 1385/1965.
- Dānišnāma-yi jahān-i islām* [Encyclopaedia of the World of Islam (in Persian)] 1-, Tehran 1990-.
- Dhārī'a* = Āghā Buzurg al-Ṭihrānī, *al-Dhārī'a ilā Taṣānīf al-Shī‘a* 1-25, Beirut 1403-6/1983-86.
- Encyclopaedia Iranica*, London 1985-.
- al-Ḥāfi, ‘Abd al-Ḥusayn [et al.], *Fihrist-i Kitābkhana-yi Majlis-i Shūrā-yi Millī* 1-22, Tehran 1305-57/1926-78.
- al-Ḥusaynī, Ahmād Ishkawārī, “Gazīda-yi nuskha-hā-yi khaṭṭī-yi Kitābkhana-yi Fāḍil Khwānsārī,” *Mīrāth-i islāmī-yi Irān* [ed. Rasūl Ja‘fariyān] 2 (1374/1995), pp. 613-637.
- , *al-Turāth al-‘arabī fī khizānat makhtūtāt Maktabat Āyat Allāh al-‘Uzmā al-Mar‘ashī al-Najafī* 1-6, Qum 1414/[1993 or 1994].
- Ḥusaynī, Ja‘far, *Fihrist-i nuskahā-hā-yi khaṭṭī-yi Kitābkhanah-i Āyat Allāh Fāżl Khvānsārī, Khvānsār-Iran* 1-2, Qum 1374/[1995].
- Ḥusaynī, Sayyid Ja‘far Ishkavarī and Šādiq Ḥusaynī Ishkavarī, *Fihrist-i nuskahā-hā-yi ‘aksī-i Markaz-i Iḥyā‘-i Mīrāth-i Islāmī* 1-2, Qum 1377/1998-99.
- al-Ḥusaynī, Ahmād and Sayyid Maḥmūd Mar‘ashī Najafī [et al.], *Fihrist-i Kitābkhana-yi ‘Umūmī-yi Hadrat-i Āyat Allāh al-‘Uzmā Najaftī Mar‘ashī* 1-, Qum 1975-.
- al-Khwānsārī, Sayyid Muḥammad Bāqir, *Rawdāt al-jannāt fī aḥwāl al-‘ulamā’ wa-l-sādāt* 1-8, Qum 1392/1987.
- Makhtūtāt al-Maktaba al-Abbāsiyya fī l-Baṣra* 1-2, ed. Markaz al-Khadāmāt wa-l-Abhāth al-Thaqāfiyya, Beirut 1986.
- al-Māmaqānī, Āyat Allāh b. Muḥammad Ḥasan, *Hādhā Kitāb Tanqīh al-maqāl fī aḥwāl al-rijāl* 1-3, Najaf 1349-52/[1930/31-1933/34].
- McChesney, R.D., “The Life and Intellectual Development of an Eighteenth Century Shī‘i Scholar Sayyid Muḥammad Mahdī Ṭabaṭabā‘ī ‘Baḥr al-‘ulūm’,” *Folia Orientalia* 22 (1981-84), pp. 163-84,
- Moreen, Vera B., “A Shī‘i-Jewish ‘Debate’ (*Munāẓara*) in the Eighteenth Century,” *Journal of the American Oriental Society* 119 (1999), pp. 570-89.

Mu‘allim Ḥabībābādī, Muḥammad ‘Alī, *Makārim al-āthār dar aḥwāl-i rijāl-i dawra-yi Qājār: Mushtamil bar tarājim va sharḥ-i aḥvāl a‘yān-i rijāl-i ‘ilmī zamān-i Qājāriyya az ‘ulamā’ va ḥukamā’ va ‘urafā’ va shu‘arā’ va salāṭin-i Islāmī va mashāhīr-i mustashriqīn*, Isfahan 1337-[/1958-]

Mu‘jam al-turāth al-kalāmī. *Mu‘jam yatanāwalu dhikr asmā’ al-mu‘allafāt al-kalāmiyya (al-makhtūtāt wa al-maṭbū‘āt) ‘abra al-qurūn wa al-maktabāt allatī tatawaffiru fīhā nusakhīhā 1-5*, ed. al-Lajna al-‘ilmīyya fī mu‘assasat al-Imām al-Ṣādiq, Qum 1423/1381[/2002].

Perlmann, Moshe, “A Late Muslim Jewish Disputation,” *Proceedings of the American Academy for Jewish Research* 12 (1942), pp. 51-58.

—, *A Study of Muslim polemics directed against Jews*. Thesis submitted to the University of London for the degree of Ph.D. (internal) in History, Faculty of Arts, September 1940.

al-Qummī, ‘Abbās b. Muḥammad Riḍā, *Fawā’id al-Riḍawīyah fī aḥwāl ‘ulamā’ al-madhab al-Ja‘fariyya*, Tehran [1327/1948].

Steinschneider, Moritz, *Polemische und apologetische Literatur in arabischer Sprache zwischen Muslimen, Christen und Juden, nebst Anhängen verwandten Inhalts*. Leipzig 1877 [reprinted Hildesheim 1966].

al-Tabrīzī, Muḥammad ‘Alī, *Rayḥānat al-adab fī tarājim al-ma‘rūfīn bi-l-kunya aw al-laqab 1-8*, Tabriz [1346-49/1967-70].

al-Tunkābunī, Mīrzā Muḥammad b. Sulaymān, *Qīṣāṣ al-‘ulamā’*, eds. Muḥammad Rizā Barzgar Khāliqī and ‘Iffat Karbāsī, Tehran 1383[/2004 or 2005].

www.aghabozorg.ir

www.allamehbalaghi.com/en/index.php

www.imamreza.net

مناظره

بحرالعلوم سید محمد مهدی بروجردی طباطبایی (۱۲۱۲ ه.ق)
با یهودیان ذوالکفل

گزارشہای عربی و فارسی

با مقدمه و تصحیح
زایینه اشمیتکه و رضا پورجوادی

عنوان و نام پدیدآور : مناظره بحرالعلوم سید محمد مهدی بروجردی طباطبایی (۱۲۱۲ ه.ق.) با یهودیان ذوالکفل گزارشہای عربی و فارسی / با مقدمه و تصحیح زایینه اشمیتکه و رضا پورجوادی؛ ترجمه مقدمه به فارسی احمد رضا رحیمی ریسیه.

مشخصات نشر : تهران: مرکز پژوهشی میراث مکتوب، ۱۳۹۰.
مشخصات ظاهری : بیست و هفت، ۵۲، ۱۸ ص.

فروخت : میراث مکتوب؛ ۲۲۰. رسائل؛ ۱۶. علوم و معارف اسلامی؛ ۴
شابک : ۹۷۸-۶۰۰-۲۰۳-۰۲۷-۶ ریال: ۶-۲۵۰۰

وضعیت فهرستنويسي : فیپا
یادداشت : فارسی - عربی
مقدمه : مقدمه به انگلیسی

موضوع : بحرالعلوم، محمد مهدی بن مرتضی، ۱۱۵۵ - ۱۲۱۲ ق - مناظره ها
موضوع : اسلام - دفاعیه ها و ردیه ها

موضوع : اسلام و یهودیت
موضوع : یهودیت و اسلام
شناسه افزوده : اشمیتکه، زایینه، مقدمه نویس، مصحح

شناسه افزوده : Schmidke, Sabine
پورجوادی، رضا، مقدمه نویس، مصحح

شناسه افزوده : رحیمی ریسیه، احمد رضا، مترجم
شناسه افزوده : مرکز پژوهشی میراث مکتوب

ردیه بندی کنگره : BP ۵۵ / ۳ / ۳ م ۸۱۳۹۰
ردیه بندی دیوی : ۲۹۷/۹۹۸
شماره کتابشناسی ملی : ۲۴۹۸۰۵۵

با یهودیان ذوالکفل

با مقدمه و تصحیح

زایینه اشمتکه و رضا پور جوادی

ترجمه مقدمه به فارسی: احمد رضا رحیمی ریسہ

ناشر

میراث مكتوب

مدیر تولید: محمد باهر

مدیر فنی و امور چاپ: حسین شاملوفرد

مدیر امور رایانه: محمود خانی

حروفگار و صفحه آرا: رضا علیمحمدی

چاپ اول: ۱۳۹۰

شمارگان: ۱۵۰۰ نسخه

بهای: ۲۵۰۰ تومان

شابک: ۹۷۸_۶۰۰_۲۰۳_۰۲۷_۶

چاپ: نقره آبی؛ صحافی: سیدین

همه حقوق متعلق به ناشر و محفوظ است

نشر الکترونیکی اثر بدون کسب اجازه کتبی از ناشر منوع است

نشانی مرکز: تهران، خیابان انقلاب اسلامی، بین خیابان داشتگاه و ابوریحان، ساختمان فروردین،

شماره ۱۱۸۲، طبقه دوم، واحد ۹، کد پستی: ۱۳۱۵۶۹۳۵۱۹، صندوق پستی: ۵۶۹ - ۱۳۱۸۵

تلفن: ۰۶۶۴۹۰۶۱۲، دورنگار: ۶۶۴۰۶۲۵۸

E-mail: tolid@MirasMaktoob.ir

http://www.MirasMaktoob.ir

دریایی از فرهنگ پرایه اسلام و ایران در خلی جنوبی خلی جمی نمذ. این نسخه با تحقیقت، کارنامه
دانشناسانه نواین بزرگ و یادیت نامد ایرانیان است بر عده هنری است که این میراث
پارچ را پاس دارد و برای ثناخت تاریخ فرهنگ و ادب و مواقع علمی خود به احیا
و بازسازی آن استفاده ورزد.

با همه کوششی که در صالحی اخیر برای شناسایی این ذخیره کتوب و تحقیق و تمعن در
آنها انجام گرفته و صد کتاب و رساله از زشناس انتشار یافته هنوز کار نکرده بسیار است و هزاران
کتاب و رساله خلی جمی وجود داشت اینها می خلی خارج کشور شناسانه منتشر شده است بسیاری
از متون نیز اکرچه باره طبع رسیده مطبوع بر روی علی نیست و تحقیق و تصحیح بجز و نیاز دارد.
احیا و انتشار کتاب و رساله های خلی و طیف ای است بر دوش محققان مؤسسه ای فرهنگی و
مرکز پژوهشی میراث کتوب در راستای این هدف در سال ۱۳۷۲ غیر از خدا و شدتا با حاشیت
از کوشش های محققان و محققان، با مشاکل ناشان، مؤسسه ای اشخاص فرهنگی و
علاقه مندان به دانش و فرهنگ سعی داشت میراث کتوب داشته باشد و مجموعه ای از زشناس از متون
و منابع تحقیق به جامعه فرهنگی ایران اسلامی تقدیم شد.

اهمیت و ضرورت احیا و انتشار رساله های خلی مارابر آن داشت تا در کنار آثار متنفس
شده به انتشار این کونه رساله های صورت مسئله برداشتم و مجموعه ای از زشناس در موضوعات
مختلف را اختیار محققان و پژوهشگران قرار دیم.

اکبر ایرانی

میراث مکتب

فهرست مطالب

۵ - ۱۸	مقدمه انگلیسی .....
۰۲ - ۳۷	گزارش فارسی مناظره .....
۳۵ - ۱	گزارش عربی مناظره .....
۰ - ..... ^ن	مقدمه (ترجمه فارسی) .....

* مقدّمه

I. پژوهشگران تاریخ مجادلات میان یهودیان و مسلمانان، از مدت‌ها پیش، از مواجهه‌ای میان سید محمد‌مهدی بروجردی طباطبائی («بحر العلوم»، ۱۱۵۵-۱۲۱۲ ه/ ۱۷۹۵-۱۷۴۲ م)^۱ دانشمند امامی‌مذهب و یهودیان ذوالکفل، شهری

*. تهیه نسخه‌ها و پژوهش این اثر با کمک مالی بنیاد گردا-هنکل (Gerda-Henkel Foundation) تأمین گردید.

۱. درباره او نک: سید محمد باقر الخوانساری، روضات الجنات فی أحوال العلماء والسدات، ج ۱-۸، قم، ۱۳۹۲ ه/ ۱۹۸۷ م، ج ۷، ص ۲۱۶-۲۰۳؛ ش ۶۲۵؛ میرزا محمد بن سلیمان التنکابنی، فصوص العلماء، به کوشش محمد رضا برزگر خالقی و عفت کرباسی، تهران، ۱۳۸۳ هش ۲۰۰۴ یا ۲۰۰۵ م، ص ۲۱۸-۲۱۱، ش ۴؛ آیت الله المامقانی، کتاب تتفییح المقال فی أحوال الرجال، ج ۱-۳، نجف، ۱۳۴۹-۱۳۳۰ ه/ ۱۹۳۳ م، ج ۳، ص ۲۶۰ و بعد؛ عباس بن محمد رضا قمی، فوائد الرضویہ فی أحوال علماء المذهب الجعفریہ، تهران [۱۳۲۷ ه/ ۱۹۴۸ م]، ص ۶۷۶-۶۸۲؛ محمد علی تبریزی، رسحانة الأدب فی تراجم المعروفین بالکتبیة واللقب، ج ۱-۸، تبریز، چاپ سوم، ۱۹۶۹-۱۳۴۸ ه/ ۱۹۷۰ م)، ج ۱، ص ۲۲۴ و بعد؛ السید محسن الامین، أعيان الشیعه، ج ۱-۱۱ به کوشش حسن الامین، بیروت، ۱۴۰۳ ه/ ۱۹۸۳ م، ج ۱۰، ص ۱۵۸-۱۶۳؛ محمد علی معلم حبیب‌آبادی، مکارم الاتّار در احوال رجال دوره قاجار مشتمل بر تراجم و شرح احوال اعيان رجال علمی زمان قاجاریه از علماء و حکماء و عرفاء و شعراء و سلطانین اسلامی و مشاهیر مستشرقین، اصفهان، ۱۳۳۷ ه/ ۱۹۵۸ م به بعد، ج ۲، ص ۴۱۴-۴۲۷.. نیز نک: R. D. McChesney, "The Life and Intellectual Development of an Eighteenth Century Shi'i Scholar Sayyid Muhammad Mahdī Ṭabāṭaba 'Ālī 'Ulūm'," *Folia Orientalia* 22 (1981-84), pp. 163-184;

بر اساس تحریری که مصححان در مقدمه خود بر رجال بحراعلمون نقل کرده بودند،
بر این نظر است که این متن صرفاً اقتباسی لفظی از آن مناظره بوده و علاوه بر آن - و
بلکه مقدمه بر آن - گزارشی کهن تر و معتبرتر از مناظره رایج بوده است.^۲

ارجاعات متعدد به مناظره در منابع شرح احوالی شیعه دوازده امامی همچنین شاهدی است براین که نویسنده‌گان متأخر امامی این واقعه را به خوبی می‌شناخته‌اند. اکثر منابع می‌افزایند که یهودیان سرانجام مقاعد شده و به اسلام، یا دقیق‌تر به شیعه اثنی عشری می‌گرورند؛ گرچه چنین نتیجه‌ای در گزارش در دست از واقعه نیامده است. از طرف دیگر منابع شرح احوالی اشاره به هیچ نکته دیگری همچون شیوه تنظیم مناظره و نحوه انتقال گزارش (های) آن ندارد.^۷

آغا بزرگ تهرانی در الذریعه الى تصانیف الشیعه به نحوه ضبط و انتقال این مناظره توجه داده است. او در ذریعه دو مدخل به مناظره اختصاص داده و براین عقیده است که احتمالاً دو تحریر از این مناظره وجود داشته است و منشأ این دو تحریر دو شاگرد بحرالعلوم، یعنی محمد بن سعید و یوسف دینوری قراچه داغی (د: ۱۲۵۰ هـ / ۱۸۳۴ - ۱۸۳۵م)^۸ و سید محمد بن جواد عاملی نجفی (د: پایان

6. Moreen, "A Shi'i-Jewish 'Debate,'" pp. 572-573.

^٧ نک: خوانساری، روضات الجنات، ج ٧، ص ٢١٣؛ معلم حبیب‌آبادی، مکارم الکار، ج ٢، ص ٤١٧؛ تبریزی ریحانة الادب، ج ١، ص ٢٣٤؛ نیز نک: مورین "A Shi'i-Jewish Debate"، ص ٥٧٢، با منابع دیگر. این نکته که نتیجه مناظره گرویدن یهودیان حاضر در آن به اسلام یوده است، نظر مصطفی‌خان رجال بحرالعلوم نیز است، نک: ج ١، ص ٥٥.

۸ ذریعه، ج ۲۲، ص ۳۰۳، ش ۷۱۹۷ (مناظرة السيد بمحرر العلوم الطباطبائي... مع بعض علماء اليهود في ذي الكفل...) والنسخة موجودة في مكتبة المولى محمد بن الخوانساري بالنجف ألقها تلميذه الشيخ محمد سعيد الدينوري الفراجمي النجفي). محمد سعيد دينوري بعدها استاد يکی از پسران بمحرر العلوم به نام محمد رضا (۱۱۸۹ / ۱۷۷۵ هـ / ۱۷۷۶ م تا ۱۲۰۳ / ۱۸۳۷ هـ) بوده و اجاهزهای به او داده است. نک: ذریعه، ج ۱، ص ۱۹۶، ش ۱۰۱۹؛ ج ۱۱، ص ۱۹، ش ۱۰۰؛ ج ۱۳، ص ۳۲۲، ش

.1188

در سی کیلومتری جنوب حله میان نجف و کربلا، که در سال ۱۲۱۱ هـ / ۱۷۹۶ م درگرفت، با خبر بوده‌اند. موریتس اشتاین‌اشنايدر، در کتاب خود با عنوان رذیه‌ها و دفاعیه‌ها به زبان عربی، میان مسلمانان، مسیحیان و یهودیان مدخلی را به این مناظره اختصاص داده و در آن به دست‌نویسی در کتابخانه بریتانیا^۲ اشاره می‌کند. موشه پرلمن بر اساس این دست‌نویس چکیده‌ای جامع همراه با تصحیح بخشی از آن را در مقاله‌ای در ۱۹۴۲ م به چاپ رساند.^۳ متن کامل این مناظره در مقدمه مصحّحان رجال‌السید بحوالعلوم، چاپ شده در ۱۳۸۵ هـ / ۱۹۶۵ م^۴ آمده است، و در ۱۹۹۹ م، روا ب. مورین، ترجمه انگلیسی آن را به همراه توضیحات به چاپ رساند.^۵ مورین،

محمد رضا انصاری، «بحرالعلوم، سید محمد مهدی بن مرتضی»، در: داشتماه جهان اسلام، ج ۲، ص ۳۰۰-۳۰۲؛ حامد الگار، مدخل بحرالعلوم («Bahîr al-`Olûm»)، در: ایرانیکا، ج ۳، ص ۵۰۴، با ارجاع به منابع دیگر.

۲. دستانه سر ش .Add 7685 نک:

Moritz Steinschneider, *Polemische und apologetische Literatur in arabischer Sprache zwischen Muslimen, Christen und Juden, nebst Anhängen verwandten Inhalts*,
١٨٧٧ء، [تحقيق] حاب: هالسنايس ١٩٤٦ء، ص ١٥٤، ش ١٣٣.

3. Moshe Perlmann, "A Late Muslim Jewish Disputation," *Proceedings of the American Academy for Jewish Research* 12 (1942), pp. 51-58.

برلمان همچنان در رساله دکتری خود اشاره‌ای مختصر به این رساله کرده است:

A Study of Muslim Polemics directed against Jews. Thesis submitted to the University of London for the degree of Ph.D (internal) in History, Faculty of Arts, September 1940, p. 90.

٤. رجال السيد بحرالعلوم المعروف بالفوائد الرجالية، تأليف سيد الطائفنة آية الله العظمى السيد محمد مهدي بحرالعلوم الطباطبائي، به كوشش محمد صادق بحرالعلوم و حسين بحرالعلوم، نجف، ١٣٨٥هـ

5. Vera. B. Moreen, "A Shī‘ī-Jewish 'Debate' (*Muṇāzara*) in the Eighteenth Century," *Journal of the American Oriental Society* 119 (1999), pp. 570-589.

درآمده است.^{۱۱}

مصطفّحان رجال السید بحرالعلوم نیز این نکته را که تحریرهای متفاوتی از متن موجود بوده، حدس زده‌اند و نیز معمولاً، بدون ذکر منبع خود، بیان می‌دارند که «شاگردان زیادی از بحرالعلوم مناظره را ضبط کرده‌اند» (و لقد سجّل نصّ المنازهه کثیر من تلامذه‌الذین کانوا بخدمته حینئذ)، و استاد آنان، یعنی محمد جواد بلاغی (د: ۱۳۵۲ ه/ ۱۹۳۹ م)، «این ضبط [ها] را دیده بوده و تصحیح کرده است» (ورآها وصحّحها شیخنا المجاهد آیة‌الله الثابت الحجّة الشیخ محمد جواد البلاغی قدس سرّه)، و متنی از گزارش را که آنان در مقدمه خود درج کرده‌اند دربردارنده تحریر محمد جواد عاملی است (ونحن للنفع العام نُدرج نصّ المنازهه بتسجيل تلميذه الجليل الحجّة السید محمد جواد العاملی صاحب مفتاح الکرامۃ).^{۱۲} ایشان می‌افزایند که دستنویس گزارش، کتابتِ محمد جواد بلاغی، در کتابخانه سید محمد صادق بحرالعلوم (۱۳۱۵ ه/ ۱۸۹۷ - ۱۸۹۸ م تا ۱۳۹۹ ه/ ۱۹۷۸ - ۱۹۷۹ م)^{۱۳} نگه‌داری می‌شود، و این نسخه را سید علی بن هادی بحرالعلوم (۱۳۱۴ ه/ ۱۸۹۶ - ۹۷ م تا ۱۳۸۰ ه/ ۶۱ - ۶۰ م) در شرح حالی که از بحرالعلوم با نام اللؤلؤ المنظوم نگاشته، ذکر کرده است.^{۱۴} متن گزارشی که در مقدمه رجال السید

۱۱. نک: الامین، اعیان الشیعه، ج ۱۰، ص ۱۶۰، و نیز منابعی که پیش از این، در پانویس ۱ ذکر شد.

۱۲. رجال السید بحرالعلوم، ج ۱، ص ۵۰. برای گزارشی از شرح احوال محمد جواد بلاغی، نک: مجموعه آثار و نوشه‌های او نسبتاً محدود بوده و شمار بزرگی از تألیفات منسوب به وی در واقع به دست شاگردان او، به ویژه محمد بن جواد، به نگارش

۱۳. درباره سید محمد صادق و کتابخانه‌اش، نک: مقدمه مصطفّحان رجال بحرالعلوم، ص ۱۷۳ - ۱۷۷. نیز نک: اجازه‌الحالات که او به شاگردش محمد رضا الحسینی الجلالی در ۲۶ ربیع الاول ۱۳۹۴ ه/ ۱۹۷۴ م داده است و در علوم الحديث، س ۷، ش ۱۴ (۱۴۲۴ ه/ ۲۰۰۳ م)، ص ۲۰۳ - ۲۰۳ به چاپ رسیده است.

۱۴. رجال السید بحرالعلوم، ج ۱، ص ۶۶. اللؤلؤ المنظوم فی أحوال بحرالعلوم، اثر السید علی (که با عنوان ←

۱۲۲۶ ه/ ۱۸۱۱ - ۱۸۱۲ م)^۹ بوده‌اند. با این حال عبارت آغا‌بزرگ مجالی برای تفسیر و تعبیر باقی می‌گذارد. آغا‌بزرگ به یقین دست‌نویسی از تحریر دینوری موجود در کتابخانه محمد علی خوانساری را بررسی کرده بوده است، چرا که او آغاز متن را از آن نقل می‌کند.^{۱۰} در مقابل، روشن نیست که آیا آغا‌بزرگ نسخه‌ای از تحریر محمد بن جواد از گزارش را دیده بوده یا نه. دست‌نویس این تحریر را ابراهیم بن سعید مخصوص در کربلا در ۲۶ جمادی الآخر ۱۲۹۸ ه/ ۲۶ مه ۱۸۸۱ م کتابت کرده و جزو مجموعه سید ضیاء‌الدین علامه اصفهانی است؛ مدخل مربوط به این تحریر در ذیعه هیچ نقل قولی از آن ندارد و آغا‌بزرگ هیچ اختلافی بین این نسخه و تحریری که به دینوری نسبت داده، ذکر نمی‌کند، او همچنین در باب تحریر دینوری می‌گوید که دینوری متن را تأليف کرده است («الْفَهَا»)، در حالی که برای محمد جواد عاملی از تعبیر «املاء» استفاده کرده است («مِنْ إِمْلَاءٍ ... السَّيِّدِ مُحَمَّدِ جَوَادِ الْعَالَمِيِّ»). بنابراین روشن نیست که وجود مدخل دوم را باید نشانگر آن دانست که تحریر متفاوت دیگری از این متن در دست بوده، ساخته محمد بن جواد عاملی، یا این که این دو مدخل به تحریری واحد از متن مذکور اشاره دارند. واقعیت هرگونه که باشد، این نظر که نه خود بحرالعلوم بلکه شاگردان او بوده‌اند که این مناظره را گزارش کرده‌اند با خصوصیت و شخصیت علمی بحرالعلوم مطابقت دارد. تراجم‌نویسانی که به شرح احوال بحرالعلوم پرداخته‌اند توافق دارند که مجموعه آثار و نوشه‌های او نسبتاً محدود بوده و شمار بزرگی از تألیفات منسوب به وی در واقع به دست شاگردان او، به ویژه محمد بن جواد، به نگارش

۹. ذیعه، ج ۲۲، ص ۳۰۳ - ۳۰۴، ش ۷۱۹۸ (مناظرة السید مهدی بحرالعلوم مع يهودي في ذي الكفل من إملاء تلميذه السید محمد جواد العاملی).

۱۰. برای مشخصات دست‌نویس، نک: پس از این، بخش II، دست‌نویس ش ۹.

۱۷. ۱۲۲۱ هـ / زوئن - زوئیه ۱۸۰۶ مـ.
۱۸. مجلس ۳/۴۲۵۵، گـ ۷۸ پـ ۸۶ [= بـ]، کتابتِ حسین چپیفانی در ۱۸۰۹ - ۱۸۰۸ هـ / ۱۲۲۳ مـ.
۱۹. مرعشی ۱/۵۶۶۳، گـ ۱ پـ ۵ [= دـ]، کتابتِ محمود بن علی نقی الحسنی الحسینی الطباطبائی در ۱۵ محرم ۱۲۴۸ هـ / ۱۴ زوئن ۱۸۳۲ مـ در اصفهان.^{۱۹}
۲۰. مرعشی ۵/۱۰۳۴، گـ ۱۲۳ رـ ۱۳۹ [= جـ]، کتابتِ ۲۴ جمادی الآخر ۱۲۶۱ هـ / زوئن ۱۸۴۵ مـ.
۲۱. ملک ۱۰۱/۲۸۴۲، در حاشیة ص ۱۶۳ - ۱۷۰ [= کـ]، کتابت ۱۲۷۰ هـ / ۱۸۰۴ مـ. جزئی از مجموعه‌ای که ابوالقاسم وفا میان ۱۲۶۰ هـ / ۱۸۴۴ و ۱۲۷۷ هـ / ۱۸۶۰ - ۱۸۶۱ مـ کتابت کرده است، گرچه، مسلم نیست که کاتب نوشته‌های در کناره‌ها با کاتب نوشته‌های متن مجموعه یکی باشد.^{۲۱}
۲۲. نک: آشتین شنايدر، *Polemische und apologetische Literatur*, ص ۱۵۶، ش ۱۳۳؛ برلمان، "A Late Muslim Disputation"
۲۳. احمد منزوی، فهرست کتابخانه مجلس شورای ملی، تهران، ۱۳۴۵ هـ / ۱۹۶۷ مـ، ج ۱۱، ص ۲۷۱ - ۲۷۲، ۲۷۲ - ۲۷۳.
۲۴. نک: احمد الحسینی، سید محمد مرعشی نجفی [و دیگران]، فهرست کتابخانه عمومی حضرت آیت الله العظمی نجفی، ح ۱ به بعد، قم ۱۹۷۵ مـ به بعد، ج ۱۵، ص ۶۲ - ۶۴؛ نیز نک: احمد الحسینی، التراث العربي فی خزانة مخطوطات مکتبة آیة الله العظمی المرعشی النجفی، ج ۶، قم، ۱۴۱۴ هـ / ۱۹۹۴ مـ، ج ۵، ص ۲۳۱. نیز نک: www.aghabozorg.ir/showbookdetail.aspx?bookid=168189 [تاریخ مراجعه: ۲ زوئن ۲۰۰۹ مـ].
۲۵. نک: حسینی [و دیگران]، فهرست کتابخانه... مرعشی، ج ۲۶، ص ۲۸۴، نیز نک: www.aghabozorg.ir/showbookdetail.aspx?bookid=175927 [تاریخ مراجعه: ۲ زوئن ۲۰۰۹ مـ].
۲۶. افشار و دانش پژوه، فهرست کتاب‌های خطی کتابخانه ملی ملک، ج ۶، ص ۱۳۷. نیز نک: ←

بحرالعلوم درج شده است فقط بر اساس نسخه‌ای است که بلاغی تهیه کرده است.

II. توجه ویژه‌ای که به این رویارویی در میان شیعیان دوازده‌امامی سده سیزدهم هجری و احتمالاً بعد از آن شده است، بر اساس دستنویس‌های متعددی که از گزارش آن باقی مانده، بیشتر تأیید می‌شود.^{۲۵} در اینجا دستنویس‌های این گزارش به ترتیب تاریخی معرفی می‌شوند (نسخه‌هایی را که در دسترس مانبوده داخل [آورده‌ایم]):

۱. ملک ۶/۳۵۲۲، گـ ۱۰۳ پـ ۱۰۷ رـ، جزئی از مجموعه‌ای که در اوآخر قرن ۱۲۱۸ هـ / ۱۸۰۴ مـ کتابت شده است [= هـ].^{۲۶}

۲. کتابخانه بریتانیا 7685 ADD، گـ ۱۴۹ رـ ۱۰۰ [= لـ]، کتابتِ ربيع الآخر

ترجمه السید محمد مهدی بحرالعلوم نیز معروف است) ظاهراً فقط به صورت دستنویس بر جای مانده است؛ نک: ذریعة، ج ۱۸، ص ۳۸۷، ش ۵۶۵. بر اساس آغازبرگ، که متن را دیده، به نظر می‌رسد این متن شامل گزارش کامل مناظره و احتمالاً اطلاعات بیشتری درباره پیدایش و انتقال اولیه متن باشد: «و ذکر فيه تمام رسالة مناظرته مع یهودی ذی الکفل».

در باره السید علی نیز نک: مقدمه مصححان رجال بحرالعلوم، ج ۱، ص ۱۸۱ به بعد.

۲۷. ذهرست بیشتر این نسخه‌ها در این اثر آمده است: معجم التراث الكلامي. معجم بتناول ذکر اسماء المؤلفات الكلامية (المخطوطات والمطبوعات) عبر القرون والمكتبات التي تتوافر فيها سُنْثَهَا، به کوشش اللجنة العلمية في مؤسسة الإمام الصادق (ع)، قم، ۱۴۲۳ هـ / ۱۳۸۱ مـ، ج ۵، ذیل عنوان ابطال مذهب اليهود والمباحثة معهم و مناظرة مع علماء اليهود؛ نک: ج ۱، ص ۲۰۲؛ ج ۵، ص ۲۶۳، ش ۱۱۵۴۰. از حامد ناجی اصفهانی و محمد سوری که برای دستیابی به چند دستنویس ما را یاری دادند و از گرگور شوارب (Gregor Schwab) که شماری از فهرست‌های نسخه‌های خطی را برای ما تدارک دیده سپاسگزاریم.

۲۸. ایرج افشار و محمد تقی داشن پژوه، فهرست کتاب‌های خطی کتابخانه ملی ملک، تهران، ۱۳۵۲ - ۱۳۷۵ هـ / ۱۹۷۳ - ۱۹۹۶ مـ، ج ۱۲، ص ۴۶۴.

- بوده است.
۱۰. کتابخانه جامع گوهرشاد (مشهد) ۱۶۱۹/۲، گ ۴۴ ر-۵۵ پ [= و]، کتابت ظاهراً در ق ۱۳ ه/ ۱۹ م [۲۶]
  ۱۱. مرکز احیاء میراث اسلامی (قم) ۴۰۵، گ ۶۵ ر-۷۴ پ [= ق]. بدون تاریخ کتابت و نام کاتب [۲۷].
  ۱۲. دستنویسی که محمدجواد بلاغی آنرا استنساخ کرده است و تاریخ کتابت آن باید پیش از درگذشت او در ۱۳۵۲ ه/ ۱۹۳۲ م باشد. این دستنویس که متعلق به کتابخانه سید محمدصادق بحرالعلوم است، اساس چاپ مناظره در رجال السید بحرالعلوم (۴ ج، به کوشش محمدصادق بحرالعلوم و حسین بحرالعلوم، نجف، ۱۳۸۵ ه/ ۱۹۶۵ م، ج ۱، ص ۵۰-۶۵) است. این متن در چاپ حاضر با حرف «أ» مشخص شده است.

در هیچیک از دستنویس‌های بررسی شده هیچ اشاره‌ای نیست که نشان دهد کدام یک از شاگردان بحرالعلوم این مناظره را تقریر کرده است. علاوه بر این - به استثناء آغاز گزارش (بند ۱-۲)، قسمت اول (بند ۳)، و پیوستی که در آخر متن آمده و در همه دستنویس‌ها موجود نیست (بند ۲۴) - اختلاف دستنویس‌ها چنان اندک است که نمی‌توان آنها را حاصل تحریرهای مختلفی دانست که گزارشگران متعدد از این مناظره تهیه کرده‌اند. بر عکس، دستنویس‌ها این نکته را

۲۶. نک: معجم التراث الکلامی، ج ۵، ص ۲۶۴ (ارجاع داده شده به فهرست اشتباه است).
 ۲۷. نک: احمد حسینی اشکوری، فهرست نسخه‌های خطی مرکز احیاء میراث اسلامی، قم، ۱۳۸۰ هش/۱۴۲۲ م، ج ۲۰۱، ج ۲، ص ۸؛ نیز نک:

www.aghabozorg.ir/showbookdetail.aspx?bookid=183691

[تاریخ مراجعة: ۲۰۰۹].

۷. المکتبة العباسية (بصره)، مجموعه ه ۵۷/۱، کتابت صالح بن حاج محمود شکاره در ۱۵ شوال ۱۲۷۷ ه/ ۲۶ آوریل ۱۸۶۱ م [۲۲]
۸. مجموعه سید ضیاءالدین عالمه اصفهانی، کتابت مولی ابراهیم بن سعید مخصوص، در کربلا، در ۲۶ جمادی الآخر ۱۲۹۸ ه/ ۲۶ مه ۱۸۸۱ م [۲۳]
۹. کتابخانه آیت الله فاضل خوانساری (خوانسار) ۱۲/۲، گ ۱۲۶ ر-۱۳۲ پ [ص ۲۵۰-۲۶۱] [= خ]. تمام مجموعه را محمدعلی امامی خوانساری نجفی در نجف، در ۱۶ ذوالحجۃ ۱۲۹۹ ه/ ۱۲۹۹ م کتابت کرده است. این نسخه با نسخه‌ای که مرحوم آغا‌بزرگ از آن استفاده کرده یکی است [۲۵]. نام مؤلف مناظره، در فهرست این مجموعه، شیخ محمد سعید دینوری قراچه‌داعی ذکر شده است. از آن جا که نام اخیر در متن نیامده به نظر می‌رسد آغا‌بزرگ مأخذ این اطلاعات

→

www.aghabozorg.ir/showbookdetail.aspx?bookid=139735

[تاریخ مراجعة: ۲۰۰۹].

۲۲. نک: مخطوطات المکتبة العباسية فی بصره، ج ۱-۲؛ به کوشش مرکز الخدمات والابحاث الثقافية، بيروت، ۱۹۸۶ م، ج ۲، ص ۲۴۷ و بعد.

۲۳. آغا‌بزرگ در ذریعه، ج ۲۲، ص ۳۰۳-۳۰۴، ش ۷۱۹۸، آن را ذکر کرده است.

۲۴. نک: جعفر حسینی، فهرست نسخه‌های خطی کتابخانه آیت الله فاضل خوانساری، خوانسار-ایران، ج ۱-۲، قم، ۱۳۷۴ هش [۱۹۹۵ م]، ج ۱، ص ۱۳-۱۴. عکس این نسخه در مرکز احیاء میراث اسلامی (قم)، به شماره ۵۱۴/۲ نگه‌داری می‌شود؛ نک: سید جعفر حسینی اشکوری، و صادق حسینی اشکوری، فهرست نسخه‌های عکسی مرکز احیاء میراث اسلامی، قم، ۱۳۷۷ هش/۱۹۹۸ م، ج ۲، ص ۱۰۴-۱۰۶؛ نیز نک:

www.aghabozorg.ir/showbookdetail.aspx?bookid=190300

[تاریخ مراجعة: ۲۰۰۹]. درباره این کتابخانه، نیز نک: سید احمد حسینی اشکوری، «گزیده نسخه‌های خطی کتابخانه فاضل خوانساری»، در: میراث اسلامی ایران [به کوشش رسول جعفریان]، دفتر ۲ (۱۳۷۴ هش/۱۹۹۵ م)، ص ۶۱۳-۶۳۷.

۲۵. نک: ذریعه، ج ۲۲، ص ۳۰۳، ش ۷۱۹۷.

کرده است که دستنویس‌های مختلف را در «تحیر» خود در هم ادغام کرده، و احتمالاً تغییراتی را از سوی خود در متن وارد کرده است. همچنین، در پایان متن (بند ۲۴)، افزودهای طولانی به متن آمده که دستنویس‌های «ج، ق، ک» و «و» شامل آن است. به جز این ملاحظات، دستنویس‌های «ق»، «ک»، «ل» و «و» آکنده از اغلاط و افتادگی‌ها است و معمولاً غیر قابل خواندن است.

III. ترجمه مناظره به زبان فارسی اقبال نسبتاً گسترده از گزارش مناظره را بیشتر تأیید می‌کند. تنها نسخه ترجمه فارسی مناظره، که در دسترس ما بوده است، در کتابخانه آیت‌الله مرعشی در قم، ش ۱۰۳۵۸/۸، گ ۱۲۵ پ - ۱۳۸ پ، نگهداری می‌شود و مورخ ریع الآخر ۱۲۵۲ھ / ژوئیه - آگوست ۱۸۳۶م است.^{۲۸} در ترجمه هیچ نشانه‌ای برای تشخیص مترجم نیست. بند آغازین آن با دستنویس‌های گروه «د» و «ب» یکی است. آغا‌بزرگ طهرانی، ذیل مدخل الجدیه، ترجمه‌ای را از مناظره به فارسی آورده و آنرا به مولی محمد‌کاظم بن محمدشفیع هزارجریبی حائری (د: ۱۲۳۸ھ - ۱۸۲۳م) نسبت می‌دهد و نیز می‌افزاید که نسخه‌ای از ترجمه در تملک میرزا محمدعلی بن ابی القاسم غروی اردوبادی در نجف است.^{۲۹} مکان نگهداری فعلی این دستنویس دانسته نیست و آغا‌بزرگ هیچ قرینه‌ای که نشان دهد ترجمه‌ای که او دیده است با ترجمه موجود در کتابخانه آیت‌الله مرعشی (ش ۱۰۳۵۸/۸) یکی است، به دست نمی‌دهد. با وجود این، اگر هر دو دستنویس،

که فقط یک تحریر از این گزارش در دست است، تأیید می‌کنند.

بر اساس تفاوت میان دستنویس‌ها در بندهای آغازین (بند ۲ - ۱) آن‌ها را بدین صورت می‌توان دسته‌بندی کرد:

- گروه «أ، ج، خ، ل»، که همگی شامل مفصل‌ترین بند آغازین متن هستند؛

- «ه»، فقط شامل عبارت آغازین کوتاهی که با بخش‌هایی از بند آغازین ۲ از

گروه «أ، ج، خ، ل» یکی است؛

- «ب» و نیز «ق»، با بند آغازین مستقل کوتاهی شبیه به یک عنوان؛

- «د» و «و»، با عنوان کوتاه شبیه به هم و در عین حال متفاوتی در آغاز؛

- «ک»، نیز با عنوانی متفاوت.

علاوه بر این، این مسئله که در کنار بند کوتاه در آغاز دستنویس «د»، بند آغازین دیگری - که کلمه به کلمه با «ب» یکی است و در حاشیه دستنویس «د» افزوده شده - نشان می‌دهد که دستنویس «د» بعد از دستنویس «ب» مقابله است، این نکته در خود متن هم تأیید می‌شود. در بند ۳، نسخه‌های «أ، ج، خ، ل» انحرافی را، بدون هیچ نظری در سایر دستنویس، نشان می‌دهند، گرچه دو دستنویس «د» و «و» شامل تحریر کوتاه و جالبی در پایان این بند هستند. تمام بند ۳، به استثناء چند واژه پایانی، از دستنویس «ک» افتاده است. همه دستنویس‌های «أ، ج، ل، ه» همچنین در بند ۲۰ بخشی اضافه دارند که در هیچ‌یک از دستنویس‌های دیگر یافت نمی‌شود. با وجود این، به رغم این مشابهت‌ها در گروه «أ، ج، خ، ل»، دستنویس «أ» معمولاً با تمام دستنویس‌های دیگر اختلاف دارد. نمی‌توان داوری کرد که این اختلاف‌ها آیا شواهدی بر وجود دسته دیگری از دستنویس‌هاست و یا تنها برخاسته از دو مصحح رجال‌السید بحرالعلوم و یا احتمالاً مأخذ آن‌ها یعنی محمدجواد بلاغی است؛ بلاغی گزارش

۲۸. نک: حسینی [و دیگران]، فهرست کتابخانه... مرعشی، ج ۲۶، ص ۲۹۸ - ۳۰۰.

۲۹. نک: ذریعة، ج ۵، ص ۹۰، ش ۳۷۰. درباره محمدعلی الاردویادی که - علاوه بر دیگران - نزد محمدجواد بلاغی پیش‌گفته تحصیل کرده است، نک:

www.imamreza.net/eng/imamreza.php?id=1982

[تاریخ مراجعت: ۱۶ فوریه ۲۰۰۹ م.]

→
هفت. الاقناعیه، در اصول اعتقادات (ذریعه، ج ۲، ص ۲۷۵-۲۷۶، ش ۱۱۶)؛

www.aghabozorg.ir/showbookdetail.aspx?bookid=167995

و www.aghabozorg.ir/showbookdetail.aspx?bookid=124963

[تاریخ مراجعه: ۳ شهریور ۱۴۰۹]:
هشت. کتاب البراهین الجلیله فی تفضیل آل محمد علی جمیع السریة (ذریعه، ج ۳، ص ۸۰، ش ۲۴۰). دستنویس به خط مؤلف این رساله در کتابخانه آیت‌الله مرعشی در قم به شماره ۴۳۷۰/۱۱ نگهداری می‌شود؛ برای این نسخه و نسخه‌های دیگر نک: معجم التراث الكلامي، ج ۲، ص ۴۵، ش ۲۶۷۲)؛
نه. البراهین الجلیله فی اثبات الحقیقتة الائمه عشریة، که نیز با عنوان البراهین الکبری شناخته می‌شود. این رساله به فارسی است و در کربلا در ۵ ربیع الآخر ۱۴۲۵ هجری مه ۱۸۱۰ تألیف شده است (ذریعه، ج ۳، ص ۱۰۲-۱۰۳، ش ۳۳۱)؛ معجم التراث الكلامي، ج ۲، ص ۶۳، ش ۲۷۸۰. آغازبرگ چنین توضیح می‌دهد که به رغم شباهت در عنوان، این اثر با البراهین الجلیله یکی نیست). نیز نک: سه. آداب نماز یومیه، به فارسی (ذریعه، ج ۱، ص ۳۲، ش ۱۶۲)؛
www.aghabozorg.ir/showbookdetail.aspx?bookid=163998

[تاریخ مراجعه: ۳ شهریور ۱۴۰۹]:
ده. تحفة الأخیار (ذریعه، ج ۳، ص ۴۱۸، ش ۱۵۰۲)؛
یازده. تحفة العابدین (ذریعه، ج ۳، ص ۴۵۰، ش ۱۶۳۹)؛
دوازده. تحفة المجاورین (ذریعه، ج ۳، ص ۴۶۶، ش ۱۷۰۲)؛

www.aghabozorg.ir/showbookdetail.aspx?bookid=18470

و www.aghabozorg.ir/showbookdetail.aspx?bookid=166772

و www.aghabozorg.ir/showbookdetail.aspx?bookid=118148

و www.aghabozorg.ir/showbookdetail.aspx?bookid=178842

[تاریخ مراجعه: ۳ شهریور ۱۴۰۹]:
سیزده. تذكرة الفتنه (ذریعه، ج ۴، ص ۴۲-۴۳، ش ۱۶۷)؛
چهارده. تذكرة المعاد (ذریعه، ج ۴، ص ۴۹، ش ۱۹۳)؛
پانزده. تفضیل الأئمه علی غیر جدّهم من الأئمه (ذریعه، ج ۴، ص ۳۵۸، ش ۱۵۵۶)؛ معجم التراث الكلامي، ج ۳، ص ۳۱۴، ش ۳۹۴۰)؛
شانزده. الجر والاختیار (ذریعه، ج ۵، ص ۸۲، ش ۳۱۹)؛

www.aghabozorg.ir/showbookdetail.aspx?bookid=153914

[تاریخ مراجعه: ۳ شهریور ۱۴۰۹]:

رونوشتی از همان ترجمه هزارجریبی باشد، تاریخ تکمیل ترجمه لاقل باید به پیش از زمان فوت هزارجریبی در ۱۴۲۸ هجری / ۱۸۲۲ - ۱۸۲۳ م بازگردد. هزارجریبی شاگرد محمد باقر بهبهانی (۱۱۱۸ - ۱۲۰۸ هجری / ۱۷۹۲ - ۱۷۰۶ م) و شاگرد برادرزاده و شاگرد او علی بن محمد علی طباطبائی (د ۱۲۳۱ هجری / ۱۸۱۶ م) بوده است. او دست کم در اواخر عمر خود در کربلا، در منطقه نقیب می‌زیست.^{۳۰} وی مؤلفی پرکار بوده و رساله‌های متعددی در موضوعات متنوع به عربی و فارسی تأليف کرده است.^{۳۱}

۳۰. قس: ذریعه، ج ۱، ص ۵۱۴، ش ۲۵۱۸؛ ج ۲، ص ۲۶۲، ش ۱۰۶۶؛ نیز نک: همان، ج ۱، ص ۲۱-۲۲، ش ۱۰۶، ج ۱، ص ۲۶، ش ۱۳۲؛ ج ۱۸، ص ۱۶۱، ش ۱۱۹۲.

۳۱. این آثار عبارتند از:

یک. آداب الصلاة، به فارسی (ذریعه، ج ۱، ص ۲۲-۲۱، ش ۱۰۶)؛
دو. آداب المشرفة (ذریعه، ج ۱، ص ۲۶، ش ۱۳۲)؛
سه. آداب نماز یومیه، به فارسی (ذریعه، ج ۱، ص ۳۲، ش ۱۶۲)؛

آغازبرگ در این جا بیان می‌دارد که بخشی از اطلاعات او درباره نوشته‌های هزارجریبی برگرفته از فهرستی از کتاب‌های او به خط خود هزارجریبی است که او آن را در کتابخانه عبدالحسین الطهرانی در کربلا دیده است: «فهرس کتبه الذي رأيته بخطه في خزانة كتب الشیخ عبدالحسین الطهرانی في كربلاء». آغازبرگ از بیشتر آثار ذکر شده هزارجریبی - همان طور که خود در ذریعه، ذیل مدخل‌های مرتبط، گفته است، توانسته است نسخه‌هایی را بییند. او در جایی دیگر (ذریعه، ج ۱، ص ۵۱۴، ش ۲۵۱۸) می‌گوید که در میان کتاب‌های عبدالحسین الطهرانی مجموعه‌ای به خط هزارجریبی دیده که شامل شماری از رساله‌های او بوده است)؛

چهار. ارشاد الصیان إلى تلاوة القرآن، به فارسی (ذریعه، ج ۱، ص ۵۱۴، ش ۲۵۱۸)؛
www.aghabozorg.ir/showbookdetail.aspx?bookid=101275

[تاریخ مراجعه: ۳ شهریور ۱۴۰۹]:
پنج. أفضليت أئمه از آئینه. به فارسی (معجم التراث الكلامي، ج ۱، ص ۴۰۹، ش ۱۷۱۳)؛
شش. الرسالة الأفلاكية، رساله‌ای در نجوم به فارسی (ذریعه، ج ۲، ص ۲۶۲، ش ۱۰۶۶؛ ج ۱۱، ص ۶۱۲، ش ۱۰۰-۹۹)

www.aghabozorg.ir/showbookdetail.aspx?bookid=167952

[تاریخ مراجعه: ۳ شهریور ۱۴۰۹]:

←

هزارجریبی به جز مناظرہ بحرالعلوم با یهودیان، متون دیگری را همچون الأربعون حدیثاً فی أحوال النصاب والمخالفین تأليف فضل الله بن عبد القاهر الحسینی التفرشی (د: ۱۰۲۵ھ/ ۱۷- ۱۶۱۶م) ^{۳۲}، تنبیه الغافلین فی مواعظ الله تعالى لئیتا محمد صلعم ^{۳۳}، و الدرر الصافية فی ترجمة بعض الكلمات القصار لأمير المؤمنین (ع) ^{۳۴}، به فارسی ترجمه کردہ است. آغا بزرگ در میان آثارش ترجمه‌ای از الأحادیث القدسیه به فارسی را نیز نام می‌برد.^{۳۵}

IV. تصحیحی که از متن عربی این مناظره و ترجمه فارسی آن در اینجا به چاپ

سی و یک. مجمع الفضائح لأرباب القبائح في مطاعن أهل الجرائم (ذريعة، ج ۲۰، ص ۳۹، ش ۱۸۲۵)؛ سی و دو. محک ایمان، در اخلاق مؤمنان و اوصاف ایشان، به فارسی (ذريعة، ج ۲۰، ص ۱۵۵- ۱۵۶، ش ۲۳۶۲)؛ سی و سه. معارف الأئمة (ذريعة، ج ۲۱، ص ۱۸۸- ۱۸۹، ش ۴۵۷)؛
www.aghabozorg.ir/showbookdetail.aspx?bookid=168642

[تاریخ مراجعه: ۳ زوئن ۲۰۰۹ م].
 سی و چهار. معارف الأنوار (ذريعة ج ۲۱، ص ۱۹۱- ۱۹۲، ش ۴۵۵۶)؛ سی و پنج. النتمات النازلة على الطاغين والرحمات على المرسلين والقول في عصمتهم (ذريعة، ج ۲۴، ص ۲۹۵، ش ۱۰۲۸)؛ سی و شش. وضو و نماز (ذريعة، ج ۲۵، ص ۶۳۳- ۱۱۳، ش ۶۳۳)؛ سی و هفت. هدایة الغافلین (ذريعة، ج ۲۵، ص ۱۸۶، ش ۱۸۱).
 ۳۲. نک: ذريعة، ج ۱، ص ۴۲۴، ش ۲۱۷۵. درباره هزارجریبی نیز نک: ذريعة، ج ۳، ص ۴۳۳- ۴۳۴، ش ۱۵۷۳.
 ۳۳. نک: ذريعة، ج ۴، ص ۴۴۷، ش ۱۹۹۳؛
www.aghabozorg.ir/showbookdetail.aspx?bookid=57534

.۳۴. نک: ذريعة، ج ۸، ص ۱۲۷، ش ۴۶۵.
 ۳۵. نک: ذريعة، ج ۴، ص ۲۴- ۲۵، ش ۳۰۸؛
www.aghabozorg.ir/showbookdetail.aspx?bookid=136057

[تاریخ مراجعه: ۳ زوئن ۲۰۰۹ م].

هدفه. جواهر الأخبار و معتقد الأخبار، رساله‌ای به فارسی در امامت (ذريعة، ج ۵، ص ۲۵۹، ش ۱۲۴۶)؛ هجدده. خواص القرآن، به فارسی (ذريعة، ج ۷، ص ۲۷۳، ش ۱۳۲۶)؛ نوزده. درر الأخبار (ذريعة، ج ۷، ش ۴۳۵)؛
www.aghabozorg.ir/showbookdetail.aspx?bookid=105712

[تاریخ مراجعه: ۳ زوئن ۲۰۰۹ م].

پیست. دعائم الاسلام، در باب ایمان، اسلام، شرک، کفر و نفاق (ذريعة، ج ۸، ص ۱۹۷، ش ۷۶۸)؛
 پیست و یک. رافعه التوهیم، به فارسی (ذريعة، ج ۱۰، ص ۶۱، ش ۴۹)؛
 پیست و دو. الرسالة التاريخية في أمغار سادة البرية (ذريعة، ج ۱۱، ص ۱۳۴، ش ۸۳۵)؛
 پیست و سه. السلمانية، به فارسی، درباره فضائل سلمان، ابوذر، عمّار و مقداد (ذريعة، ج ۱۲، ص ۱۴۵۷، ش ۲۲۵)؛
 پیست و چهار. عقائد حیدریه و معارف دینیه، به فارسی، درباره مبدأ و معاد (ذريعة، ج ۱۵، ص ۲۸۲، ش ۱۸۴۵)؛
 پیست و پنج. کتاب المعالم (ذريعة، ج ۱۵، ص ۳۵۷، ش ۲۲۸۳؛ نیز نک: www.aghabozorg.ir/showbookdetail.aspx?bookid=63479

[تاریخ مراجعه: ۳ زوئن ۲۰۰۹ م].

پیست و شش. کاشف العدل، درباره عدل، به فارسی (ذريعة، ج ۱۷، ص ۲۳۸، ش ۶۱)؛
 پیست و هفت. کاشف الغلو و هادی اهل العلو، در نفی صفات خالق از مخلوقین (ذريعة، ج ۱۷، ص ۲۲۹- ۲۳۹، ش ۶۵)؛
 پیست و هشت. کنز الفوائد، درباره امامت و فوائد دینی و اخلاقی، به فارسی (ذريعة، ج ۱۸، ص ۱۶۱، ش ۱۱۹۲)؛ مجمع التراث الكلامي، ج ۴، ص ۵۳۴، ش ۱۰۰۴۸؛
www.aghabozorg.ir/showbookdetail.aspx?bookid=166145

www.aghabozorg.ir/showbookdetail.aspx?bookid=6139

www.aghabozorg.ir/showbookdetail.aspx?bookid=157167

www.aghabozorg.ir/showbookdetail.aspx?bookid=105264

[تاریخ مراجعه: ۳ زوئن ۲۰۰۹ م].

پیست و نه. گنج الشفاء و رافع الدعاء، شامل دعاهایی در دفع بیماری‌ها و بلاها (ذريعة، ج ۱۸، ص ۲۳۹- ۲۲۹، ش ۱۹۵)؛
 سی. مجمع الدرر فی کرامات امیر المؤمنین فی الحیاة و بعد الوفاة (ذريعة، ج ۲۰، ص ۲۸، ش ۱۷۹۳)؛
 ←

می‌رسد بر اساس دستنویس‌هایی است که پیش از این توصیف شد.^{۳۶} رسم الخط دستنویس‌ها، به جز برای نام‌های کتاب مقدس، بدون اشاره در متن تا حدودی امروزین شده است. نام‌های برگرفته از کتاب مقدس را که به طریقی متفاوت نگاشته شده بود، به همان صورت‌ها ضبط کردیم (به استثناء «أ» که احتمالاً مصحّحان آن متن را امروزین کرده‌اند). از میان دستنویس‌های متن مناظره که در دسترس ما بوده دستنویس «ب»، به طور کلی، قابل اعتمادترین نسخه بوده است. در تمام این تصحیح، ضبط این نسخه، به جز مواردی که دارای خطای آشکار بوده است، بسیار دستنویس‌ها ترجیح داده شده است.

از آقای دکتر اکبر ایرانی مدیر محترم مرکز پژوهشی میراث مکتوب که با چاپ این کتاب موافقت کردن و نیز آقای محمد باهر و دیگر اعضای بخش تولید این مرکز که در آماده‌سازی کتاب با دقت و حوصله با ما همکاری کردند، سپاسگزاریم.

منابع

افشار، ایرج و محمد تقی دانش‌پژوه، فهرست کتاب‌های خطی کتابخانه ملی ملک، ج ۱-۱۲، تهران ۱۳۵۱-۱۳۷۵ هش / ۱۹۷۳-۱۹۹۶.

الامین، السید محسن، اعيان الشیعه، ج ۱-۱۱، به کوشش حسن الامین، بیروت ۱۹۸۳ ه / ۱۴۰۳ م.

بحرالعلوم الطباطبائی، سید الطائفة آیة‌الله العظمی السید محمد مهدی، رجال السید بحرالعلوم المعروف بالفوائد الرجالیة، ج ۱-۴، به کوشش محمد صادق بحرالعلوم و حسین بحرالعلوم، نجف، ۱۳۸۵ ه / ۱۹۶۵ م.

التبیری، محمد علی، ریحانة الادب فی ترجم المعرفین بالکنی و اللقب، ج ۱-۸، تبریز، ۱۳۴۶-۱۳۴۹ هش / ۱۹۶۷-۱۹۷۰ م.

التنکابنی، میرزا محمد بن سلیمان، قصص الانیاء، به کوشش محمدرضا بزرگر خالقی و عفت کرباسی، تهران ۱۳۸۳ هش [۱۴۰۴ م ۲۰۰۵ م].

حائری، عبدالحسین [و دیگران]، فهرست کتابخانه مجلس شورای ملی، ج ۱-۲۲، تهران ۱۳۰۵-۱۳۵۷ هش / ۱۹۷۸-۱۹۲۶ م.

حسینی اشکوری، احمد، «گزیده نسخه‌های خطی کتابخانه فاضل خوانساری»، در: میراث اسلامی ایران، [به کوشش رسول جعفریان]، دفتر ۲ (۱۳۷۴ هش / ۱۹۹۵ م)، ص ۶۱۳-۶۳۷.

^{۳۶}. از عمر حمدان برای نکات سودمندش در تصحیح متن عربی سپاسگزاریم.

معلم حبیب آبادی، محمد علی، مکارم الکثار در احوال رجال دوره قاجار: مشتمل بر تراجم و شرح احوال اعیان رجال علمی زمان قاجاریه از علماء و حکماء و عرفاء و شعراء و سلاطین اسلامی و مشاهیر مستشرقین، اصفهان، ۱۳۳۷ هش به بعد [ ] ۱۹۵۸م به بعد.

Encyclopaedia Iranica, London 1985.

McChesney, R.D., "The Life and Intellectual Development of an Eighteenth Century Shi'i Scholar Sayyid Muḥammad Maḥdī Ṭabāṭabaī 'Bāhr al-'Ulūm,'" *Folia Orientalia* 22 (1981-84), pp. 163-184;

Moreen, Vera. B. "A Shi'i-Jewish 'Debate' (*Munāẓara*) in the Eighteenth Century," *Journal of the American Oriental Society* 119 (1999), pp. 570-589.

Perlmann, Moshe, "A Late Muslim Jewish Disputation," *Proceedings of the American Academy for Jewish Research* 12 (1942), pp. 51-58.

—, *A Study of Muslim polemics directed against Jews*. Thesis submitted to the University of London for the degree of Ph.D (internal) in History, Faculty of Arts, September 1940.

Steinschneider, Moritz, *Polemische und apologetische Literatur in arabischer Sprache zwischen Muslimen, Christen und Juden, nebst Anhängen verwandten Inhalts*, Leipzig 1877 [reprinted Hildesheim 1966].

www.aghabozorg.ir

www.allamehbalaghi.com/en/index.php

www.imamreza.net

— التراث العربي في خزانة مخطوطات آية الله العظمى المرعشى النجفي، ج ۱-۶، قم ۱۴۱۴هـ / ۱۹۹۴ م [ ].

حسینی اشکوری، احمد و سید محمود مرعشی نجفی [و دیگران] فهرست کتابخانه عمومی حضرت آیت الله العظمی مرعشی، ج ۱ به بعد، قم ۱۹۷۵م به بعد.

حسینی اشکوری، سید جعفر، فهرست نسخه‌های خطی کتابخانه آیت الله فاضل خوانساری، خوانسار ایران، ج ۱-۲، قم ۱۳۷۴هـ [ ] ۱۹۹۵م.

حسینی اشکوری، سید جعفر و سید صادق حسینی اشکوری، فهرست نسخه‌های عکسی مرکز احیاء میراث اسلامی، ج ۱-۲، قم ۱۳۷۷هـ / ۱۹۹۸م.

الخوانساری، سید محمد باقر، روضات الجنات في أحوال العلماء والسداد، ج ۱-۸، قم ۱۳۹۲هـ / ۱۹۸۷م.

دانشنامه جهان اسلام، ج ۱ به بعد، تهران ۱۹۹۰م به بعد.

ذریعة = آغا بزرگ الطهرانی، الذريعة إلى تصانيف الشيعة، ج ۱-۲۵، بيروت ۱۴۰۳-۱۴۰۴هـ / ۱۹۸۳-۱۹۸۴م.

القمی، عباس بن محمد رضا، فوائد الرضویه في أحوال علماء المذهب الجعفیه، تهران ۱۳۲۷هـ / ۱۹۴۸م.

المامقانی، آیت الله، تقيیح المقال في أحوال الرجال، ج ۱-۳، نجف ۱۳۴۹-۱۳۵۲هـ [ ] (۳۱-۱۹۳۰م).

مخطوطات المکتبة العباسیة في البصرة، ج ۱-۲، به کوشش مرکز الخدمات و الابحاث الثقافية، بيروت، ۱۹۸۶م.

معجم التراث الكلامي، معجم يتناول ذكر أسماء المؤلفات الكلامية (المخطوطات والمطبوعات) عبر القرون والمكتبات التي توافر فيها نسخها، ج ۱-۵، به کوشش اللجنة العلمية في مؤسسة الإمام الصادق(ع)، قم ۱۴۲۳هـ / ۱۳۸۱هـ [ ] ۲۰۰۲م.